

МЕДИК СТОЛИЦІ

№ 4-5 (204)

Квітень-травень, 2023

Інформаційний вісник

Київської міської профспілки працівників охорони здоров'я

Розповсюджується

БЕЗКОШТОВНО

Міжнародний день медичної сестри!
XIV Міжнародний конгрес медичних сестер.
Всесвітній день здоров'я: 75-й ювілейний рік ВООЗ.
Міжнародний день праці.

Формування спроможних мереж закладів охорони здоров'я...
Звіт про роботу Ради Київської міської профспілки працівників охорони здоров'я за 2022 рік.

Медичний досвід пишеться кров'ю наших воїнів.
Офіційне листування.
Вітаємо з Міжнародним днем медичної сестри!

Відважні, сміливі, надійні, розумні, неперевершені.
Вагітність і війна.
Душевний біль та спогади медичних сестер ДЗ «УНПЦЕМД та МК МОЗ України».

Благодійний захід студентів НМУ імені О. О. Богомольця.
В «ОХМАТДИТ» відсвяткували Великдень.
«Я більше лікар, добрий до людей».
Художник Іван Гайдук...

Охорона праці – запорука життя.
Час життя дорожчий.
«Безпечне і здорове робоче середовище...»
Вітаємо з ювілеєм!
Всесвітній день охорони праці.

стор. 1-2

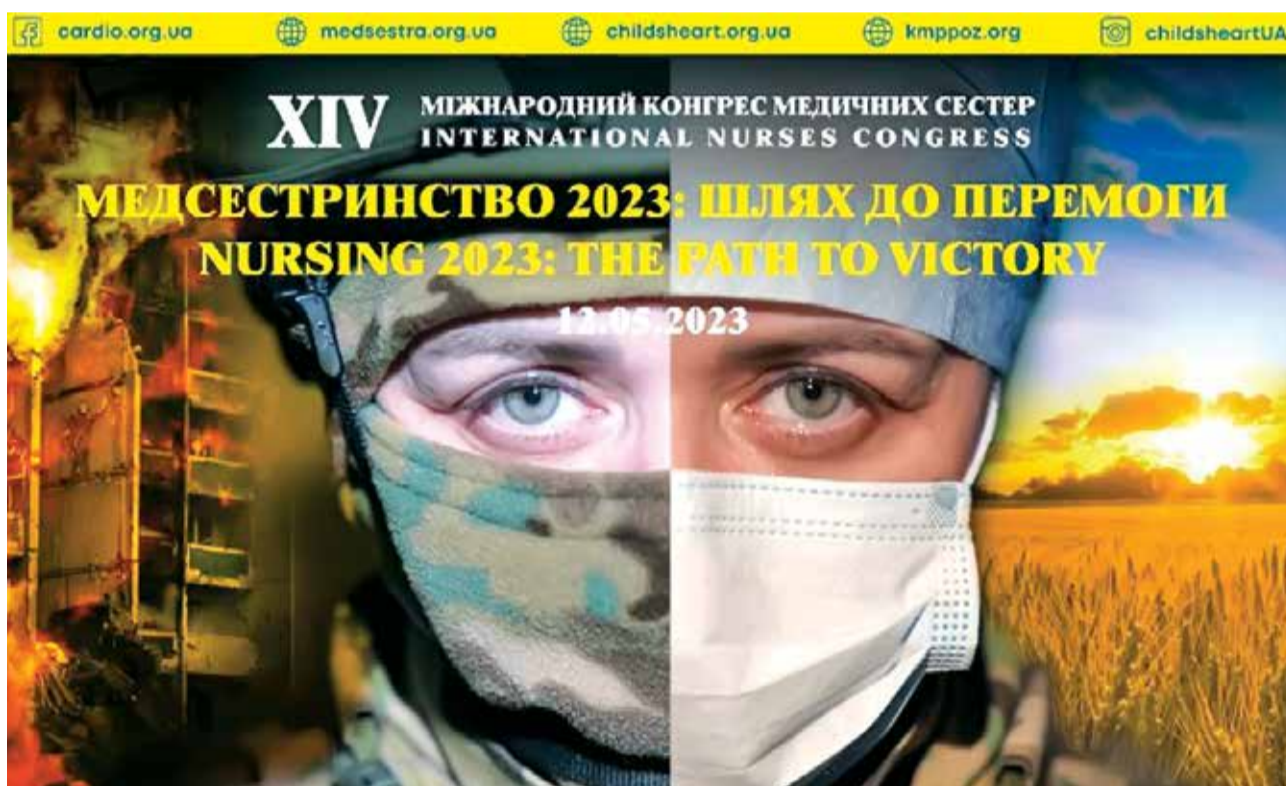
стор. 3-6

стор. 7-10

стор. 11-13

стор. 14-16

стор. 17-20

12 травня 2023 року, у Міжнародний день медичної сестри, відбудеться XIV Міжнародний конгрес «МЕДСЕСТРИНСТВО 2023: ШЛЯХ ДО ПЕРЕМОГИ».

Сьогодні через російську агресію наші медсестри і медбрати працюють задля наближення ПЕРЕМОГИ, хто у тилу, а хто реально перебуває на лінії вогню, ризикуючи власним життям. Саме тому у 2023 році

Міжнародний конгрес медсестринства організовано для усіх працівників цієї професії з різних країн світу, як платформу для спілкування і обміну досвідом, набутим за час війни.

На учасників заходу очікують змістовні практичні доповіді спікерів конгресу – провідних фахівців

Закінчення на 2-й стор.

Шановні медичні сестри і медичні брати!

Ви – безстрашні герої сьогодення! Здається, для вас немає неможливого! Ви дивитесь страху в очі і просто ігноруйте його, продовжуючи боротися за найцінніші скарби – здоров'я та життя. Кожного дня своєю працею ви наближаєте нашу спільну перемогу!

Робота медичних сестер і медичних братів особливо важлива для нас зараз, під час повномасштабної війни. У тилу і на передовій. У стінах лікарень і військово-польових шпиталів. У медичних халатах і бронезжилетах. Попри всі складнощі роботи, ви з душевним теплом і любов'ю віддаєте своїй справі. Ваше небайдуже ставлення і добре слово відіграють важливу роль у одужанні хворого. Адже пацієнтам часто так важливі не таблетки, видані автоматично, і не термометри в призначений час, а увага, ласкавий погляд, добре слово... І саме ваше вміння захистити пацієнта від негативних думок та почуттів, душевність, емоційна культура, здатність хвилюватися за ближнього, висока відповідальність, щире розуміння свого покликання, усвідомлення того, що зараз ти можеш і повинен допомогти людині, яка цього потребує, – це серцевина вашої професії, що тримає усю медицину.

Прийміть щирі слова подяки з нагоди професійного свята! Уклінно дякуємо кожному і кожній з вас за тисячі врятованих життів!

Бережіть себе! Разом ми обов'язково переможемо!

Голова Ради Київської міської профспілки працівників охорони здоров'я
Сергій КУБАНСЬКИЙ

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ЗДОРОВ'Я: 75-й ювілейний рік ВООЗ

Щороку 7 квітня міжнародна спільнота з ініціативи ВООЗ відзначає Всесвітній день здоров'я. Дату обрано закономірно, оскільки саме в цей день 1948 року набув чинності Статут ВООЗ, а з 1950 року відзначають Всесвітній день здоров'я, який щороку проходить з єдиною тематикою у всіх країнах-членах організації. Цього року ВООЗ святкує свій 75-й ювілейний рік.

Головна мета діяльності ВООЗ – сприяти охороні здоров'я, підтримувати безпеку у світі, забезпечувати рівність для всіх з питань збереження найвищого рівня здоров'я і благополуччя. 75-й ювілейний рік ВООЗ – це можливість озирнутися на успіхи громадського здоров'я, які покращили якість життя за останні сім десятиліть. Це також можливість використати найкращі практики і спрямувати

зусилля на вирішення поточних викликів охорони здоров'я сьогодення і завтрашнього днів.

До Всесвітнього дня здоров'я щороку обирають певну тему, яка на цей момент є найбільш актуальною для ВООЗ і відображає пріоритетну сферу діяльності, з якої в країнах світу проводять роз'яснювальні, волонтерські, благодійні заходи різного рівня: від окремого лікаря

і закладу до місцевої влади та заходів національного рівня.

Так, наприклад, у 2015 році Всесвітній день здоров'я був про безпеку харчових продуктів, у 2016 році темою року стало гасло: «Переможемо діабет», у 2017 році – «Депресія: поговоримо», у 2020 році гаслом року був вислів: «Підтримаємо працівників сестринських і акушерських служб»,

у 2022 – «Наша планета – наше здоров'я».

Ювілейний 75-й рік ВООЗ проводить під гаслом «Здоров'я для всіх» (#HealthForAll, #Здоров'ядлявсіх) і пропонує країнам, закладам, лікарям, всьому суспільству звернути увагу на важливі аспекти. Деякі з них наводимо нижче:

Закінчення на 3-й стор.

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ПРАЦІ: колективні дії за новий соціальний договір

Першого травня трудящі всього світу відзначають понад 150 років колективних дій через свої профспілки, спрямованих на побудову безпечного, сталого життя і забезпечення соціальної справедливості.

Це також момент для роздумів про величезні виклики, що стоять перед людьми і планетою, виклики, які можна подолати лише за допомогою активного профспілкового руху в центрі економіки й суспільства, а також нового суспільного договору для побудови справедливого та сталого майбутнього для всіх.

Однак десятки мільйонів людей безпосередньо стикаються з жорстокими реаліями збройних

кризи має важливе значення для створення більш справедливого і гуманного світу.

Шлях до такого світу і фундаментальна основа миру – це новий суспільний договір. Ресурсів не бракує, але бракує політичної волі для подолання олігархії, реформування системи оподаткування та інвестування в суспільні послуги і сталі майбутні.

Саме за допомогою профспілкових дій ми можемо ство-

– Права – гарантувати права працівників на організацію і ведення переговорів, забезпечити безпечну й здорову працю, захист від дискримінації, примусової та дитячої праці, а також побудувати сталий світ за допомогою справедливого переходу.

– Рівність – гарантувати рівну оплату праці для жінок і чоловіків та протидіяти расизму й гомофобії.

– Соціальний захист – інвестувати в забезпечення соціального захисту для трьох чвертей населення світу, які повністю або частково позбавлені цього базового права людини, починаючи зі створення глобального фонду соціального захисту.

– Інклюзія, щоб усунути колоніальні структурні рамки світової фінансової і торговельної систем, які заважають процвітанню мільярдів людей.

Профспілки в усьому світі вживають заходів для подолання кризи вартості життя. У відповідь, замість того щоб позитивно брати участь у соціальному діалозі, багато урядів ще більше обмежують фундаментальне право на страйк. Ми продовжуємо виступати за право на страйк, щоб забезпечити гідну працю, справедливість і свободу.

Згадуючи велику боротьбу, яку вели і виграли трудящі жінки й чоловіки протягом багатьох десятиліть, ми підтверджуємо свою прихильність до розбудови повноважень трудящих через організацію та використання цих повноважень для побудови світу, заснованого на справедливості, солідарності, демократії і взаємній повазі.

Мрії і прагнення профспілок у минулому стали реальністю завдяки колективним діям, настав час нинішньому поколінню перетворити прагнення до світу, в якому людина стоїть на першому місці, на дійсність.

За матеріалами сайту <https://www.ituc-csi.org>

конфліктів, включаючи вторгнення росії в Україну. Мультилатералізм і життєво важливі інструменти й процеси, спрямовані на забезпечення миру та спільної безпеки, опинилися під екзистенційною загрозою. Світ стикається з кризами масової нерівності, змінами клімату, ерозією демократії, загрозами для громадського здоров'я і перспективою розвитку нерегульованих технологій, що посилюють поділ та ізоляцію.

Солідарність, мир, рівність

Як найбільша організована демократична сила у світі, глобальний профспілковий рух є незамінним у подоланні цих викликів і в боротьбі за мир. Зміцнення солідарності під час

риту необхідну демократичну підзвітність для реформування глобальної економіки. Це означає, що ми повинні діяти:

– Робочі місця для досягнення повної зайнятості шляхом створення 575 мільйонів нових робочих місць по всьому світу через інвестиції в охорону здоров'я, «зелені» робочі місця та інфраструктуру, а також формалізацію зайнятості в неформальному секторі.

– Підвищення заробітної плати з встановленням прожиткового мінімуму, щоб зупинити зниження частки добробуту працюючих людей, яке триває десятиліттями, забезпечити гідне життя для всіх і поживити економіку.

Київська міська профспілка працівників охорони здоров'я стала Провайдером безперервного професійного розвитку (БПР) за № 1339

Безперервний професійний розвиток є важливим елементом постійного самовдосконалення працівників сфери охорони здоров'я, адже від їхньої фаховості залежить якість медичних послуг. Це сучасний підхід до професійного вдосконалення медичних і фармацев-

тичних працівників. Коли вони можуть постійно розвивати свої компетенції.

Принцип безперервного навчання фахівців сфери охорони здоров'я давно є поширеною практикою в розвинутих країнах Європи, Америки і Азії, зокрема у Великій Британії, США, Польщі, Чехії, Швеції, Сингапурі та інших. Тож задля допомоги своїм членам і членкиням розвиватись та удосконалювати власні компетенції до провайдерів долучилася і Київська міська профспілка працівників охорони здоров'я.

Слідкуйте за анонсами заходів на офіційному сайті і в нашому Telegram <https://t.me/kmppo>

XIV Міжнародний конгрес медичних сестер...

Закінчення, початок на 1-ій стор.

з медсестринства з України, а також з інших країн: США, Данії, Бельгії, Польщі, Чеської Республіки. Серед основних питань, що буде розглянуто: клінічна робота і правові аспекти роботи під час війни, робота під час військових дій, психологічна підтримка, досвід міжнародних спікерів.

Традиційно, конгрес організовано ДУ «Науково-практичний медичний центр дитячої кардіології та кардіохірургії

МОЗ України», Київською міською профспілкою працівників охорони здоров'я, КЗВО ЛОР «Львівська медична академія імені Андрея Крупинського», НДСЛ «ОХМАТДИТ» і Міжнародним благодійним фондом «Дитяче серце».

У рамках конгресу також відбудеться нагородження премією «Найкраща медична сестра України 2022». Цьогоріч конгрес відбудеться в офлайн-форматі з онлайн-трансляцією на YouTube та у Facebook. Нагадаємо, що захід внесений до реєстру навчальних заходів МОЗ України. Сертифікати з урахуванням годин отримають всі зареєстровані слухачі конгресу.

Дата проведення: 12 травня 2023 року
Початок заходу о 10:00

Регістрація для участі в конгресі онлайн буде відкрита до 11 травня 2023 року за посиланням <https://cutt.ly/X7arAty>

Дорогі спільчани!

У цьому році Першого травня виповниться 432 день героїчного супротиву українського народу проти російської агресії. Вперше профспілки України відзначатимуть цей день в країні, яка стала кандидатом до вступу в Європейський Союз.

Україна підтвердила, що вона є незалежною державою, котра має право самостійно визначати власну долю.

У ці складні часи головною зброєю трудящих залишається солідарність. Колективні дії робітників усього світу мають бути спрямовані на приборкання агресора, покарання винних у злочинах проти людства та укладення нового справедливого Суспільного договору.

Бажаємо всім мирного неба, здоров'я та успіхів. Хай профспілкова єдність та солідарність стануть запорукою кращого майбутнього нашого народу!

Разом ми переможемо!

Працівники перебувають під величезним тиском на тлі кризи вартості життя. Але профспілки демонструють стійкість і спроможність.

Естер Лін,
Генеральний секретар
Європейської конфедерації профспілок

Першого травня ми святкуємо перемоги профспілкового руху, такі як наша успішна кампанія за восьмигодинний робочий день, яка призвела до заснування Міжнародного дня трудящих. І ми йдемо слідами засновників нашого руху, вимагаючи конкретних поліпшень у житті трудящих зараз і в майбутньому.

Ми маємо кризу вартості життя, спричинену корпораціями, які цинічно завищують ціни і прибутки, прикриваючись проблемами з постачанням, що виникли через пандемію та війну в Україні. Водночас працівники борються за те, щоб купити їжу і сплатити за оренду житла попри найбільше скорочення реальної заробітної плати з початку цього століття.

Саме тому оновлення профспілок буде пріоритетом на конгресі Європейської конфедерації профспілок у Берліні наприкінці цього місяця. Тисяча делегатів та інших учасників, які представляють понад 45 мільйонів працівників, обговорюватимуть

і узгоджуватимуть програму дій на наступні чотири роки.

Як і раніше, занадто мало працівників користуються перевагами членства в профспілках й перевагами колективних договорів. У половині країн-членів Європейського Союзу половина робочої сили або менше охоплена колективними договорами – і ті, хто має найнижчий рівень охоплення, отримують найнижчу заробітну плату. Це має змінитися.

СКП і її членські організації домоглися прийняття директиви ЄС про адекватну мінімальну заробітну плату, яка зобов'язує всі держави-члени співпрацювати з профспілками та законодавчо зобов'язати їх збільшити охоплення колективними договорами.

Профспілки на національному рівні повинні працювати над тим, щоб ця важлива для ЄС зміна напрямку, яка ще десять років тому стверджувала, що колективні договори несумісні з економічним зростанням, була імплементована в національне законодавство.

ФОРМУВАННЯ СПРОМОЖНИХ МЕРЕЖ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ПОВИННО ВРАХОВУВАТИ ВСІ ВИДИ ДОПОМОГИ

Урядом прийнято постанову від 28 лютого 2023 року № 174 «Деякі питання організації спроможної мережі закладів охорони здоров'я», яка, на жаль, не враховує чимало аспектів надання медичної допомоги у межах госпітальних округів і може призвести до звуження об'єму та змісту прав людини. У зв'язку з цим Профспілка звернулась до Міністра охорони здоров'я України Віктора Ляшка з конкретними пропозиціями щодо виправлення допущених помилок і необхідності невідкладного внесення змін та доповнень до документа.

КИЇВСЬКА МІСЬКА ПРОФСПІЛКА ПРАЦІВНИКІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Від 05.04.2023 р. № 65

Міністру охорони здоров'я України Віктору ЛЯШКУ

Шановний Вікторе Кириловичу!

Київська міська профспілка працівників охорони здоров'я (далі – Профспілка) засвідчує Вам щирю повагу.

Профспілка має багаторічну історію і представляє права та інтереси об'єднаної понад 52-тисячної медичної спільноти столиці.

Профспілка завжди визнавала необхідність трансформації сфери охорони здоров'я відповідно до вимог часу, однак наполягала на потребі виваженого і послідовного впровадження змін: в першу чергу, збереження наявної матеріально-технічної бази й кадрового потенціалу, визначення обсягу необхідного додаткового фінансування, без чого неможливо впроваджувати будь-які перетворення і лише потім внесення змін до законодавства та їхнє втілення в життя.

Наразі медичну спільноту столиці гостро турбує питання наступного етапу трансформації системи охорони здоров'я України в частині подальшого функціонування госпітальних округів і формування спроможної мережі медичних закладів, а також забезпечення послідовності у цьому процесі.

Суть справи: Нормами ст. 3 Основ законодавства України про охорону здоров'я (далі – Основи) встановлено, що госпітальний округ – територія, у межах якої забезпечено надання якісної, комплексної, безперервної і орієнтованої на пацієнтів медичної і реабілітаційної допомоги шляхом організації спроможної мережі закладів охорони здоров'я.

Відповідно до ст. 16 Основ госпітальний округ поділяється на госпітальні кластери, в межах яких організовано комплексний доступ населення до медичного обслуговування в стаціонарних умовах. Межі госпітальних округів і госпітальних кластерів, порядок їхнього визначення й функціонування, а також порядок визначення кластерних, надкластерних та інших видів закладів охорони здоров'я, що входять до спроможної мережі закладів охорони здоров'я госпітального округу, визначає Кабінет Міністрів України на основі потреб населення у комплексному медичному обслуговуванні в стаціонарних умовах.

Тобто доступ населення до стаціонарної допомоги є лише критерієм внутрішнього поділу госпітального округу на кластери, а не визначає виключно можливість надання лише одного виду медичної допомоги і лише у стаціонарних умовах.

Водночас, згідно з приписами ст. ст. 8, 33 Основ, держава забезпечує право кожного громадянина на безоплатне отримання у державних і комунальних закладах охорони здоров'я медичної допомоги, до якої належать: екстрена

медична допомога; первинна медична допомога; спеціалізована медична допомога; паліативна допомога, **які можуть надавати за місцем знаходження, проживання (перебування) пацієнта; в амбулаторних умовах; в умовах денного стаціонару; у стаціонарних умовах.**

Проте норми Порядку функціонування госпітальних округів і гос-

пітальних кластерів та встановлення їхніх меж, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2023 № 174, не повною мірою узгоджуються з приписами Основ.

Зокрема, пункт 2 Порядку визначає, що спроможна мережа закладів охорони здоров'я (далі – спроможна мережа) – мережа надавачів медичних послуг, що забезпечує медичне обслуговування у межах відповідного госпітального округу, наприклад, під час надзвичайних ситуацій, надзвичайного чи воєнного стану, і дає змогу організувати належну якість такого обслуговування, своєчасність та доступність для населення, а також ефективне використання матеріальних, трудових й інших ресурсів.

Нормами Порядку у складі спроможної мережі визначають заклади охорони здоров'я з надання лише спеціалізованої медичної допомоги у стаціонарних умовах: надкластерні; кластерні; загальні заклади. **Вказане не кореспондує нормам Основ щодо забезпечення надання спеціалізованої медичної допомоги в амбулаторних умовах, є алогічним в контексті послідовності трансформації сфери охорони здоров'я і не забезпечує принципів сталості.**

Так, з 2014 року столиця України, разом з іншими областями, однією з перших долучилась до процесу реформування медичної галузі згідно з Законом України «Про порядок проведення реформування системи охорони здоров'я у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та місті Києві». Внаслідок цього вперше було розподілено первинний і вторинний (спеціалізований) види медичної допомоги в амбулаторних умовах. Пізніше Київ першим активно впроваджував зміни відповідно до Закону України «Про

державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» і вимог щорічних програм медичних гарантій. У процесі вказаних змін у Києві **було сформовано потужні консультативно-діагностичні центри з надання саме амбулаторної спеціалізованої допомоги, а також однопрофільні заклади з надання спеціалізованої медичної і реабілітаційної допомоги у стаціонарних умовах за напрямками дерматовенерологія, ендокринологія, спортивна медицина, стоматологія тощо.** Вони не лише успішно розвинулися за цей період, але, головне, надають значний об'єм послуг з медичного обслуговування і реабілітації населенню, є виконавцями цільових державних та місцевих програм за напрямками.

Це підтверджують і дані Національної служби здоров'я України, оскільки найбільша кількість наданих послуг у 2022 році здійснили саме через ці заклади, зокрема і шляхом надання спеціалізованої медичної допомоги саме в амбулаторних умовах. Варто зазначити, що в процесі трансформації зазначених закладів у їхню матеріально-технічну базу вже інвестовано значні матеріально-технічні ресурси і публічні фінанси.

Отже, виключення або неврахування їх у процесі формування спроможної мережі матиме зворотні наслідки у забезпеченні доступності для населення наведених видів допомоги, а також ефективного використання матеріальних, трудових та інших ресурсів.

Також незрозумілим залишається питання подальшого функціонування вказаних закладів охорони в контексті можливості укладання ними договорів з Національною службою здоров'я України про медичне обслуговування населення, можливості органів місцевого самоврядування їхнього подальшого утримання за рахунок коштів місцевого бюджету тощо.

Окремої уваги варті і норми Порядку з питань формування госпітальних кластерів з урахуванням меж адміністративно-територіальних одиниць (районів).

Система адміністративно-територіального устрою міста Києва як госпітального округу суттєво відрізняється від системи адміністративно-територіального устрою районів у областях як госпітальних округів. Адже у столиці існує десять адміністративних міських районів, утворених за радіальним принципом. Однак у них відсутні адміністративні центри районів. Водночас постійне населення міста Києва значно більше населення окремих областей України, а наявне населення окремих адміністративних районів міста Києва наразі більше наявного населення певної кількості існуючих госпітальних округів в Україні. При цьому не в кожному адміністративному районі міста взагалі є заклади охорони здоров'я, які можуть надавати спеціалізовану медичну допомогу в стаціонарних умовах за принципами, визначеними п. 12 Порядку.

Вказане надає можливість дійти висновку, що адміністративно-територіальний устрій Києва не узгоджується з окремими нормами Порядку щодо визначення спроможної мережі закладів охорони здоров'я столиці і госпітальних кластерів та встановлення їхніх меж, а отже, потребує чіткої деталізації та надання столиці ширших повноважень щодо формування власної спроможної мережі.

Зважаючи на вищевказане, просимо розглянути можливість внесення змін до Порядку, які би надали можливість внесення за рішенням органів місцевого самоврядування до спроможної мережі з надання амбулаторної спеціалізованої медичної допомоги; у межах госпітального округу – інших закладів охорони здоров'я, зокрема, монопрофільних закладів з надання спеціалізованої медичної допомоги у стаціонарних та/або амбулаторних умовах за напрямками дерматовенерологія, ендокринологія, спортивна медицина, стоматологія відповідно до потреб населення. Також просимо надати офіційні роз'яснення щодо подальшого функціонування вказаних закладів у контексті можливості укладання договорів за програмою медичних гарантій з Національною службою здоров'я України.

За дорученням Ради, з повагою та вірою в Перемогу України!

Голова Ради
Сергій КУБАНСЬКИЙ

Всесвітній день здоров'я

Закінчення, початок на 1-ій стор.

– Щоб зробити здоров'я для всіх реальністю, нам потрібні: люди і громади, які мають доступ до високоякісних медичних послуг, щоб вони могли піклуватися про своє здоров'я і здоров'я своїх сімей; кваліфіковані медичні працівники, які надають якісну, орієнтовану на потреби людей допомогу; і політики, які готові інвестувати в загальне охоплення послугами охорони здоров'я.

– Факти свідчать про те, що системи охорони здоров'я, засновані на підході первинної медико-санітарної допомоги, є найбільш ефективним і економічно вигідним способом наблизити послуги з охорони здоров'я і благополуччя до людей.

– Універсальне медичне страхування забезпечує фінансовий захист і доступ до якісних послуг, виводить людей з бідності, сприяє підвищенню добробуту сімей і громад, захищає від криз у сфері громадського здоров'я та наближає нас до #Здоров'ядлявсіх.

– COVID-19 та інші надзвичайні ситуації у сфері охорони здоров'я, гуманітарні і кліматичні кризи, що накладаються одна на одну, економічні обмеження й війна зробили шлях кожної країни до #Здоров'ядлявсіх ще більш нагальним.

– Право на здоров'я є основним правом людини. Кожна людина повинна мати доступ до необхідних медичних послуг, коли і де вона їх потребує, без ризику надмірних фінансових витрат.

За матеріалами сайту:
<https://www.who.int/>

Відбулося засідання Ради Київської міської профспілки працівників охорони здоров'я

24 березня 2023 року відбулося засідання Ради Київської міської профспілки працівників охорони здоров'я, на якому не лише підбили підсумки роботи організації за минулий рік, але й визначили пріоритетні напрямки роботи.

Зокрема, питання врахування інтересів медичних працівників у процесі формування спроможної мережі закладів охорони здоров'я і трансформації системи безперервного професійного розвитку. Протидії новим викликам і упередження звуженню змісту трудових прав працівників у процесі можливого

впровадження самоврядування у сфері охорони здоров'я в Україні. Сформувавши вимоги до органів влади щодо відновлення права працівників на оплату тимчасової непрацездатності за всіма місяцями роботи, зокрема, і за сумісництвом. А також щодо необхідності забезпечення ефективної роботи органів державного

нагляду (контролю) за дотриманням роботодавцями законодавства про працю.

Захід відбувся за участі представників Міністерства охорони здоров'я України, депутатського корпусу і Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Профспілка і її організаційні ланки сповнені рішучості відстоювати й захищати трудові та соціально-економічні права своїх спільчан задля дотримання соціальної справедливості.

ЗВІТ про роботу

Ради Київської міської профспілки працівників охорони здоров'я за 2022 рік

2022 рік позначився у історії Профспілки, як і у історії всієї України, – війною. Неспровокованою, несправедливою, загарбницькою, вбивчою. У ній медичні працівники, члени Профспілки, взяли на себе величезний пласт роботи – працювали у край небезпечних умовах зі своїми пацієнтами, в каретах швидких під обстрілами, в укриттях, на лініях фронту, в добровільних батальйонах, на передовій і в тилу... Було боляче, складно, страшно, незручно але вони не зупинилися. Ні обстріли, ні відсутність світла, зв'язку та інтернету не зламали волю і бажання рятувати, лікувати, допомагати підтримувати, українців, які точно знатимуть гірку ціну незалежності, ідентичності та права жити на своїй землі.

Здоров'я в Україні, здійснювала громадський контроль за належним рівнем та своєчасною оплатою праці, охороною праці й цивільним захистом, проводила навчальні заходи з охорони праці, надавала матеріальну допомогу і підтримку усім, хто звертався через профспілкові організації та персональні запити, особливо спільчанам, які постраждали від військової агресії тощо. І ця робота нині триває.

З перших днів запровадження воєнного стану Профспілкою і її організаціями усіх рівнів на допомогу Збройним Силам України, силам територіальної оборони й спільчанам активно надавали як фінансову допомогу, так і допомогу в натуральній формі. За рік війни Профспілкою, її територіальними і первинними організаціями було перераховано на потреби ЗСУ, сил ТрО та спільчан кошти у сумі 5 606 988 гривень, у тому числі за рахунок Ради Київської міської профспілки працівників охорони здоров'я – 1 300 000 гривень.

Профспілка не полишала своїх спільчан сам на сам з проблемами, а в умовах режиму воєнного стану згуртувалася і продовжувала свою основну діяльність, поєднуючи її з гуманітарною та волонтерською справами. Профосередки організації у багатьох закладах охорони здоров'я, спеціалізованих закладах фармації і санітарного транспорту, вишах тощо ставали ще й певними гуманітарними хабами, які надавали допомогу спільчанам, що фактично жили на своїх робочих місцях тижнями.

В умовах воєнного стану Профспілка на найвищому рівні проводила роботу з соціальними партнерами задля захисту трудових прав працівників та недопущення їхнього звуження, максимально сприяла у забезпеченні обороноздатності держави, надавала юридичні консультації, представляла інтереси членів організації в судах і перед державними органами, інформувала міжнародних колег про стан охорони

У контексті проведення міжнародної роботи 1 березня 2022 року Профспілкою було спрямовано звернення до Профспілки працівників охорони здоров'я та соціальних служб Туреччини (Öz Sağlık

Is Trade Union), з якою маємо договірні відносини про співпрацю. Наслідком такої взаємодії стало те, що профспілка Öz Sağlık Is Trade Union зробила внески до Українського фонду солідарності, ініційованого Європейською федерацією профспілок громадських служб (EPSU) та Public Services International (PSI), сформованого для надання гуманітарної допомоги українським громадянам.

5 липня відбулося засідання виконкому Інтернаціоналу громадського обслуговування Public Service International (PSI). На якому, на вимогу Федерації профспілок України про виключення російських профспілок з усіх міжнародних профцентрів, виконкомом Інтернаціоналу громадського обслуговування ухвалено рішення про призупинення в ньому членства профспілок державитерориста і засуджено військову агресію проти України.

ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ: ПРОТИСТОЯННЯ ВИКЛИКАМ

У час війни, коли всі б мали максимально гуртуватись для боротьби з зовнішнім ворогом, у 2022 році профспілки опинилися перед новими атаками на трудові права працівників і самих професійних спілок.

У 2022 році Уряд продовжив політику лібералізації трудових відносин у частині звуження обсягу і змісту трудових прав та соціальних гарантій працівників, активізував нові спроби нівелювання захисної функції профспілок. Так, Законом України «Про правовий режим воєнного стану» було обмежено конституційні права і свободи людей, набула чинності низка урядових законопроектів, які теж суттєво звужили права й інтереси працівників та профспілок на період дії воєнного стану, у тому числі на проведення колективних дій і страйків, продовжили руйнацію збалансованих трудових відносин та нівелювання захисної функції профспілок. Зокрема, без узгодження з профспілками, у березні 2022 прийнято Закон України № 2136-IX «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану», який позбавив роботодавців обов'язку під

час воєнного стану запитувати згоду на розірвання трудових відносин з членами профспілок (окрім членів виборних органів), надав роботодавцям в односторонньому порядку призупиняти дію окремих положень колективних договорів, увів новий інститут «призупинення дії трудового договору» без чіткої регламентації його застосування, обмежив право на відпустки, збільшив норму робочого часу тощо.

Завдяки активній позиції профспілок щодо необхідності виправлення допущених владою помилок в липні було прийнято Закон України № 2352-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оптимізації трудових відносин», яким внесено зміни і чітко деталізовано інститут призупинення трудового договору у період дії воєнного стану, визначено механізм захисту трудових прав працівників від неправомірного його застосування роботодавцем, регламентовано порядок оскарження, змінено правове регулювання питань надання відпусток під час війни. Повернуто норми тривалості робочого часу для медичних працівників і визначено обов'язок роботодавця платити більше у разі їхнього підвищення тощо. Таким чином вдалося нівелювати значну кількість обмежень трудових прав і гарантій працівників, які було прийнято на початку дії воєнного стану.

Закінчення на 5-ій стор.

Звіт про роботу Ради КМППОЗ...

Закінчення, початок на 4-й стор.

Також Профспілка активізувала співпрацю зі сторонами соціального діалогу на всіх рівнях, особливо на локальному, з метою утримання роботодавців від односторонніх дій у трудових відносинах з працівниками і припинення дії окремих положень колективних договорів.

Користуючись конституційним обмеженням колективних дій профспілок на страйки і протести, влада активніше робила спроби впровадити лібералізацію, якою скасувала багато гарантій для людини праці і запропонувала самотужки відстоювати свої права. Це, зокрема, і сумнозвісний законопроект № 5371, який профспілки охарактеризували як «рабський» та систематично і наполегливо домагалися його відкликання упродовж останніх півтора року, це й законопроекти № 6420, 6421, спрямовані на націоналізацію майна Федерації професійних спілок України та її членських організацій.

Важливою подією 2022 року стало прийняття Федерації профспілок України до складу Європейської Конфедерації Профспілок (ЄКП – ETUC). Яка напередодні Саміту Україна-ЄС не лише висловила всебічну підтримку Україні у її боротьбі з російською агресією, а також закликала Уряд України до негайного дотримання принципів міжнародних трудових стандартів, припинення наступу на права працівників і профспілок та повного виконання своїх міжнародних зобов'язань.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ЗАХИСТ

Підвищувати соціальні стандарти для працівників сфери охорони здоров'я – одне з пріоритетних завдань і програмних цілей Профспілки. У звітному періоді питання сталого фінансування сфери охорони здоров'я, особливо в частині виділення коштів на реалізацію ПМГ у повному обсязі, стали предметом критичної уваги Профспілки і дієвого реагування.

Від самого початку бюджетного процесу зі складання кошторису держави на 2022 рік, а отже, і сфери охорони здоров'я, що проходив ще у довоєнній ситуації, Профспілка у зверненнях до Президента України, Голови Верховної Ради й керівника Уряду наполягала на забезпеченні фінансування ПМГ в розмірі не менше 268,44 млрд грн, запровадженні в тарифах на медичне обслуговування населення чіткої та зрозумілої складової на оплату праці медичного персоналу. На жаль, поданий Урядом та прийнятий Верховною Радою України Держбюджет-2022 передбачав фінансу-

вання ПМГ в розмірі 157,5 млрд грн, що склало лише 2,9% від ВВП України та не забезпечувало реальних потреб галузі. Крім того, до законопроекту знову не було подано Програму медичних гарантій на 2022 рік, яку приймали окремим рішенням Уряду після ухвалення самого бюджету.

Результатом дієвого реагування Профспілки щодо сталого фінансування сфери охорони здоров'я на 2022 рік стала підтримка профспілкових вимог депутатами Київради з подальшим ухваленням звернення до Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України щодо належного фінансового забезпечення охорони здоров'я, закладів охорони здоров'я та заробітних плат медичних працівників при підготовці Держбюджету-2022.

Позитивним кейсом в роботі можна виділити те, що в бюджетному процесі Урядом було почуто вимоги Профспілки, і у головному кошторисі держави все ж передбачено Національній академії медичних наук України видатки в сумі 5,3 млрд грн, що на 350 млн грн або на 8% більше бюджетних призначень на 2021 рік. Також враховано пропозиції Профспілки щодо виділення додаткових обсягів фінансування саме на первинну медичну допомогу в обсязі понад 26 млрд грн, що на 6 млрд грн більше ніж у 2021 році. Отже, базова капітаційна ставка лікарям, які надавали первинну медичну допомогу, за обслуговування одного пацієнта з декларацією зросла з 652 до 787 грн або на 21%.

Однак з самого початку війни втілились у життя застороги Профспілки, висловлювані соціальним партнерам ще від початку впровадження медичної реформи з 2017 року, а саме: недосконалість принципу «гроші ходять за пацієнтом». Порушена цілісність медичної системи, часто неможливість повноцінного функціонування системи e-health та виконання умов договорів за програмою медичних гарантій (ПМГ), а отже, і отримання закладами коштів, зумовили необхідність швидкого перелаштування й фактично прямого фінансування для забезпечення потреб охорони здоров'я у наданні медичної допомоги громадянам та оплати праці медичних працівників. Як показали реалії, в умовах повномасштабної війни принцип «гроші ходять за пацієнтом» не може повноцінно і ефективно працювати,

а заклади повинні фінансувати передусім для перебування у готовності до надання медичної допомоги в т. ч. масово.

За рік агресії сфери охорони здоров'я є однією із найбільш постраждалих внаслідок війни – в Україні частково або повністю зруйновано 751 об'єктів закладів охорони здоров'я, з них у столиці – 27, а орієнтовна вартість збитків попередньо складає вже понад 35 млрд грн. Крім того, у 2022 році ПМГ не повною мірою відображала пакети пріоритетних послуг, які набули першочергового значення в умовах війни і у післявоєнний період.

На загальнодержавному рівні, в тому числі з огляду на умови воєнного часу, Профспілка відстоювала неврегульовані і проблемні питання фінансування й оплати праці медиків, що формалізувались у обґрунтованих зверненнях до Президента України, Уряду, Міністерства фінансів України, профільного Міністерства і Національної служби здоров'я України. У результаті чого вдалося отримати позитивне вирішення таких питань:

– прийняття необхідних нормативно-правових актів для забезпечення належного фінансування програми медичних гарантій на 2022 рік (отримано часткове вирішення – фінансування ПМГ-2022 передбачено в розмірі 157,3 млрд грн (2,9% від ВВП України));

– забезпечення медичним працівникам додаткових гарантій щодо підвищення заробітних плат у 2022 в частині виконання Урядом положень Указу Президента від 18.06.2021 рік № 261/2021 (отримано позитивне вирішення – прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 2 «Деякі питання оплати праці медичних працівників закладів охорони здоров'я»);

– забезпечення фінансування закладів за готовність до надання медичної допомоги та цільового фінансування для закладів, договори яких з ПМГ не забезпечували виплат заробітної плати медикам у розмірах, визначених постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 2 «Деякі питання оплати праці медичних працівників закладів охорони здоров'я» (отримано позитивне вирішення – прийнято зміни до ПМГ постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2022 р. № 325 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо забезпечення реалізації програми державних гарантій медичного обслуговування населення», запроваджено пакет фінансування «Забезпечення збереження кадрового потенціалу для надання медичної допомоги»);

– прийняття необхідних законодавчих змін до Бюджетного кодексу України шляхом подовження терміну дії підпункту 206 статті 91 Бюджетного кодексу України до 1 січня 2025 року, що забезпечило належне фінансування з місцевого бюджету КО «Київмедспецтранс», а отже, і функціонування служби спеціалізованого медичного автотранспорту в місті Києві (отримано позитивне вирішення, відтерміновано зміни до 2025 року);

– виділення субвенції для фінансового забезпечення окремих закладів охорони здоров'я м. Києва з урахуванням реальної

потреби до кінця 2022 року (отримано позитивне вирішення);

– розробка і внесення до програми медичних гарантій окремого тарифу на надання медичної допомоги одного дня (отримано позитивне вирішення та внесено до ПМГ на 2022 рік);

– визнано таким, що втратив чинність Перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним щепленням, затверджений наказом МОЗ України від 04.10.2021 № 2153 (Профспілка не підтримувала дію цього дискримінаційного документу і вимагала його скасування, через обмеження права на працю медичних працівників, що не виконали профілактичні щеплення проти гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, на період дії карантину, шляхом їхнього відсторонення. Оскільки обов'язковість такої вакцинації передбачали винятково для працівників закладів охорони здоров'я державної і комунальної форми власності, створюючи переваги для медичних працівників приватного сектору. Також Профспілкою встановлено порушення процедури державної реєстрації цього акту і його оприлюднення).

У 2022 році Профспілка систематично проводила громадський контроль та моніторинг і за виконанням Міської цільової програми «Здоров'я киян», зокрема, в частині виплат безповоротної фінансової допомоги медичним працівникам: лікарям – 5000 грн, фахівцям з базовою й неповною вищою освітою – 4000 грн, молодшим медичним спеціалістам – 2000 грн.

ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ

Окремої уваги заслуговує послідовна і систематична робота Профспілки в питаннях забезпечення правової допомоги спілчанам та організації цього напряму роботи в умовах воєнного стану, контроль за дотримання трудових прав працівників при оголошенні простоїв, змін в організації виробництва й праці, наданні відпусток тощо.

Профспілка проводила систематичний моніторинг оплати праці, з'ясувала причини і наслідки, здійснювала невідкладні заходи реагування, надавала практичну допомогу головам профкомів щодо алгоритмів вирішення проблемних

Закінчення на 6-й стор.

Звіт про роботу Ради КМППОЗ...

Закінчення, початок на 4-й стор.

питань й відстоювання прав та інтересів спілчан.

В умовах воєнного стану і зміни трудового законодавства Головою Ради Профспілки Сергієм Кубанським виокремлено ключові проблемні питання правового захисту працівників й розроблено заходи, направлені на упередження можливого

порушення прав спілчан та профспілкових організацій. Актуалізовано і збільшено консультативну та правову допомогу з питань оплати праці, звільнення, переведення, оголошення простою, обліку робочого часу, організації безпечного ведення робіт тощо.

Підготовлено і розповсюджено серед членських організацій та членів Профспілки роз'яснення щодо належного порядку:

- регулювання трудових відносин в умовах воєнного стану (зміна істотних умов праці, використання щорічної відпустки, встановлення або скасування неповного робочого часу, зміни тривалості робочого часу, пільг, суміщення професій, недопущення дискримінації у сфері трудових відносин тощо);
- призначення керівника закладу охорони здоров'я без конкурсу у період дії воєнного стану;

- трудові гарантії для мобілізованих працівників і членів ТрО;

- законодавчі зміни про соціальне страхування;

- щодо правового регулювання оформлення трудових відносин або призупинення трудових договорів з працівниками у закладах охорони здоров'я в умовах воєнного стану.

Проведено семінари-навчання для профактиву на теми: «Особливості регулювання трудових відносин в умовах воєнного часу», «Колективний договір під час воєнного стану».

Надано пропозиції і зауваження до проекту Закону України «Про самоврядування у сфері охорони здоров'я в Україні», пропонувану редакцією якого рішенням Президії Ради визнано неприйнятною, оскільки його норми не відповідали процесу організації професійного само-

спілка здійснювала і представництво інтересів спілчан за індивідуальними трудовими спорами в судах. У 2022 році вдалось не лише позитивно завершити розгляд усіх справ (як розпочатих раніше у 2021 році, так і ініційованих у 2022 році), але й домогтись їхнього виконання на користь членів Профспілки. Це поновлення на роботі, зняття безпідставних дисциплінарних стягнень, сплата невиплаченої або неправильно нарахованої зарплати,

врядування та могли порушувати права працівників охорони здоров'я – членів Профспілки, зокрема, встановлювали можливість застосування контрактної форми трудових договорів для всіх категорій медичних працівників, примусове членство в організаціях самоврядування медичних професій, запровадження додаткової професійної відповідальності, встановлювали фінансовий тягар зі сплати членських внесків, а також наділення органів лікарського самоврядування виключними повноваженнями з допуску до здійснення професійної медичної діяльності.

Правозахисну та консультативну роботу здійснювали як за усними, так і за письмовими зверненнями членів Профспілки. На особистому прийомі Голови Ради побувало понад 200 членів з різних питань, а виконавчим апаратом Ради надано близько трьох тисяч консультацій з питань правового регулювання трудових відносин, оплати й охорони праці, укладення колективних договорів, повноважень виборних органів та фінансової діяльності організацій профспілки інших питань.

В умовах реальної війни, тривалого неробочого періоду судової системи і судів, Проф-

і в окремих випадках навіть відшкодування моральної шкоди. Загалом несумлінним роботодавцям довелось сплатити на користь спілчан 456020,12 грн, а ще поповнити держбюджет судовим збором.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАХОДІВ СОЦІАЛЬНОГО ДІАЛОГУ

В умовах воєнного стану і через значне недофінансування ПМГ колективний договір став основним дієвим засобом врегулювання й узгодження інтересів роботодавців і працівників. Саме тому у 2022 році Профспілкою було посилено надання практичної допомоги первинним профспілковим організаціям щодо колективно-договірної роботи, в тому числі підготовка індивідуальних проектів колективних договорів і повний аудит діючих колективних договорів, удосконалення їхніх положень, надано рекомендації та методологічну допомогу профкомам у запровадженні новачій з питань визначення моделей організації оплати праці, оптимізації робочого часу й відпочинку, охорони праці, надання соціальних гарантій і пільг членам Профспілки тощо. Зокрема, практичну допомогу надано 18 профорганізаціям: Державна установа «Національний науковий центр

встановлено юридичну відповідальність: особи, винні у ненаданні працівнику інформації про деталі колективного договору чи зміни про нього, караються штрафом і несуть дисциплінарну відповідальність.

23 лютого 2022 року було проведе-

но традиційний конкурс на «Кращий колективний договір» за 2021 рік, переможцями якого стали профорганізації наступних закладів: Державна установа «Національний інститут фізіотерапії і пульмонології ім. Ф. Г. Яновського Національної академії медичних наук України», КНП «Центр первинної медико-санітарної допомоги № 3 Дніпровського району м. Києва», Національний медичний університет імені О. О. Богомольця, Державна установа «Науково-практичний медичний центр дитячої кардіології та кардіохірургії Міністерства охорони здоров'я України», КНП «Київська міська клінічна лікарня № 9», КНП «Київський міський пологовий будинок № 3», КНП «Консультативно-діагностичний центр» Голосівського району м. Києва, КНП «Консультативно-діагностичний центр» Шевченківського району міста Києва.

У звітному році, у зв'язку з особливостями воєнного стану, конкурс на «Кращий колективний договір» 2022 рік не оголошували.

У листопаді 2022 року Профспілкою було визнано такою, що відповідає критеріям репрезентативності на територіальному рівні для участі у колективних переговорах з укладання територіальних угод і делегування представників до органів соціального діалогу. Відповідне рішення було прийнято органами Національної служби посередництва і примирення України в місті Києві, якими відзначено ефективність роботи Профспілки в органах соціального діалогу столиці в питаннях захисту соціально-економічних прав та інтересів медиків.

Сьогодні Профспілка не лише відповідає вимогам нормативних документів, але й справою довела свою спроможність цивілізованого і професійного ведення соціального діалогу, активного захисту прав та інтересів наших спілчан.

Закінчення в наступному випуску газ. «Медик столиці»

МЕДИЧНИЙ ДОСВІД ПИШЕТЬСЯ КРОВ'Ю НАШИХ ВОЇНІВ

У Києві в Military Media Center відбувся круглий стіл на тему: «Інновації українських медиків у порятунку та реабілітації поранених воїнів». В обговоренні теми взяли участь президент Національної академії медичних наук України Віталій Цимбалюк, начальник відділу з питань інновацій МОЗ України Арман Качарян, лікар-кардіохірург Центру інноваційної кардіохірургії Євген Пристая та інші гості заходу.

Українські медики за 9 років війни досягли такого рівня професійності і організації роботи, що 82% поранених повертаються у стрій.

Сьогодні багато лікарів роблять операції, що не мають аналогів не тільки в Україні, а й у світі. Завдяки науково-практичним розробкам з'являються прилади і обладнання, здатні полегшити доступ хірурга до місця травми й пришвидшити виконання оперативного втручання. Так, Віталій Цимбалюк розповів, до прикладу, про розроблену магнітну платформу для вилучення уламків ВОГів, мін, гранат. З дня широкомасштабного вторгнення росіяни науково-медичним установам і закладам Національної академії наук України завдяки інноваційним підходам вдалося врятувати 72 наших воїнів із пораненням серця, 524 військовослуж-

бовцям збережено і відновлено зір, понад 100 – відновлено слух після важких акубаротравм.

Присутні лікарі під час заходу

поділилися власним досвідом лікування важких поранень серцево-судинної системи, опорно-рухового апарату, досвідом виконання надскладних оперативних втручань в нейрохірургії.

Досвід медиків було узагальнено і викладено у 12 томах спеціалізованої літератури. На жаль, зазначив академік Цимбалюк, «медичний досвід пишеться кров'ю наших воїнів».

За матеріалами сайту <https://armyinform.com.ua/>

Під час круглого столу академік Віталій Цимбалюк поінформував присутніх, що з початком російсько-української війни, з 2014 року цивільні медики долучились до порятунку поранених, досвіду лікування бойових травм практично не було, тому вчилися на ходу.

За 9 років в Україні сформовано єдиний медичний простір, де об'єднано зусилля військових і цивільних медичних установ. За основу військово-медичної доктрини було взято досвід Ізраїлю. Уся медична галузь цієї країни здатна мобілізуватись в лічені години і забезпечити прийом та лікування поранених у випадку збройних конфліктів. Це є прикладом для української медичної спільноти.

Офіційне листування • Офіційне листування •

КИЇВСЬКА МІСЬКА ПРОФСПІЛКА ПРАЦІВНИКІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Від 28.03.2023 р. № 57 Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини Дмитру ЛУБІНЦЮ

Шановний пане Дмитре!

Київська міська профспілка працівників охорони здоров'я (далі – Профспілка) засвідчує Вам щире повагу.

У зв'язку з набранням чинності нової редакції Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон) однією із гострих суспільних проблем з 01 січня 2023 року стало питання отримання допомоги з тимчасової працездатності працівникам, які працюють за сумісництвом за усіма місцями роботи.

В офіційних роз'ясненнях Пенсійний Фонд України (зокрема у листі № 2800-030401-8/5227 від 01.02.2023) з посиланням на оновлену редакцію Закону, а саме абзацу другого частини 1 статті 22 Закону, повідомляє, що допомогою через тимчасову непрацездатність (включаючи догляд за хворою дитиною), допомогу у зв'язку з вагітністю і пологами застрахованим особам (у тому числі тим, які здійснюють підприємницьку чи іншу діяльність та одночасно працюють на умовах трудового договору) надають лише за одним місцем роботи: або за основним місцем роботи (діяльності), або за місцем роботи за сумісництвом (наймом) у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до норм статті 22 Конституції України при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів

не допустиме звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод. Отже, висновок про альтернативне право застрахованих осіб на допомогу з тимчасової непрацездатності лише за одним місцем роботи вважаємо таким, що суперечить Конституції України, а також правовій природі і суті соціального страхування як явища, та меті виплати «лікарняних» як засобу компенсації саме втраченої заробітної плати, а не допомоги від держави.

Суть справи. Підставою для призначення допомоги через тимчасову непрацездатність, вагітність та пологи є сформований на основі медичного висновку про тимчасову непрацездатність або документ, що засвідчує факт усунювання дитини, встановлення опіки над дитиною, листок непрацездатності. У разі роботи за сумісництвом, за трудовим договором (контрактом) одночасно із здійсненням підприємницької чи іншої діяльності підставою для призначення допомоги є копія листка непрацездатності, засвідчена підписом керівника і печаткою (за наявності) за основним місцем роботи.

Норми статті 16 Закону містять перелік підстав для відмови в наданні допомоги через тимчасову непрацездатність, який не передбачає такої підстави відмови для працівників за місцем роботи за сумісництвом, як «реалізація ними, як застрахованими особами права на таку

допомогу за місцем основної роботи».

З 01 січня 2023 року набула чинності постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо забезпечення реалізації окремих функцій Пенсійного фонду України та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України» від 02.12.2022 № 1350, якою, поряд з іншим, було внесено зміни до пункту 30 Порядку обчислення середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням (далі – Порядок). Відповідно до змін до Порядку, у разі коли на момент настання страхового випадку застрахована особа працює за сумісництвом, на умовах цивільно-правового договору, провадить підприємницьку або іншу діяльність, пов'язану з отриманням доходу безпосередньо від такої діяльності, обчислення середньої заробітної плати (суми заробітної плати) здійснюють страховальниками окремо за основним місцем роботи, за сумісництвом і за місцем (місцями) провадження іншого виду (видів) діяльності. Розрахунковий період у такому разі визначають за кожним місцем роботи окремо.

Закінчення на 10-ій стор.

ПРЕДСТАВНИК Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини

Голові Ради Київської міської профспілки працівників охорони здоров'я Сергію КУБАНСЬКОМУ

Шановний Сергію Анатолійовичу!

За результатами розгляду Вашого звернення від 25.03.2023 до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (далі – Уповноважений) щодо вказаного порушення конституційного права на соціальний захист застрахованих осіб, які працюють на умовах сумісництва, в частині виплати їм страхових виплат у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності повідомляю.

Межі повноважень і способів, у який має право діяти Уповноважений, визначено Конституцією України та Законом України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» (далі – Закон). Згідно з частиною другою статті 4 Закону діяльність Уповноваженого доповнює існуючі засоби захисту конституційних прав і свобод людини й громадянина, не скасовує їх і не тягне перегляду компетенції державних органів, які забезпечують захист й поновлення порушених прав та свобод.

Пунктом 3 Положення про Міністерство соціальної політики України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів

України від 17.06.2015 № 423 визначено, що забезпечення формування і реалізації державної політики у сфері соціальної політики, загальнообов'язкового державного соціального й пенсійного страхування, пенсійного забезпечення та ведення обліку осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню є основними завданнями Мінсоцполітики.

Враховуючи зазначене, з метою детального з'ясування обставин справи, керуючись статтею 101 Конституції України, статтями 17, 22 Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини», до Міністерства соціальної політики України направлено відповідний запит.

Після отримання від Міністерства соціальної політики України інформації прийматимуть рішення щодо подальших заходів реагування Уповноваженого за Вашим зверненням, про що Вас буде повідомлено додатково.

З повагою

Представник Уповноваженого з соціальних та економічних прав **Олена Колобродова**

ДОРОГІ НАШІ МЕДИЧНІ СЕСТРИ!

Ми раді вітати вас з професійним святом – Міжнародним днем медичної сестри!

Своє життя ви присвятили справі милосердя, доброти, чуйності, готовності на кожен поклик прийти на допомогу людям. Від ваших чуйних і дбайливих рук, працьовитості й доброзичливості залежить як стан пацієнта, так і темпи його одужання.

У цьому нелегкому житті бажаємо вам знайти своє щастя, яке не залежить від фінансових питань і політичних ситуацій.

Тепла вам і щедрих подарунків долі! Нехай ваш шлях в медицині супроводжують вдячність і повага пацієнтів, перемоги і успіхи! Будьте здорові і щасливі!

Адміністрація і профспілковий комітет ДНП «Національний інститут раку»

КНП «Київський міський пологовий будинок № 2» вітає з професійним святом медичних сестер!

Медична сестра – людина за кадром чи фундамент медичного закладу?

У нашому пологовому будинку кожна з 60 медичних сестер є основою робочого процесу, а часто саме тим міцним і надійним фундаментом, на якому тримається весь лікувальний процес. Переоцінити їхню роль в народженні дитини неможливо. Професійні обов'язки:

таким медичним сестрам, як Людмила Іванівна, ми маємо надійний тил, який завжди залишається на виконання своїх професійних обов'язків, навіть коли бойові активні дії, бо це для них не робота, а частина життя.

До Дня медичної сестри хочемо висловити свою подяку і повагу всім медичним сестрам, які працюють в пологових

Медичні сестри надзвичайно важливі в одужанні пацієнтів

Саме медичні сестри піклуються про пацієнта вдень і вночі, переживають з ним усі труднощі та допомагають одужувати. А з якою легкістю сестри розбираються у спектрі пігулок, і як спритно маніпулюють голками, вимірюють тиск, беруть аналізи і видають виписки, супроводжуючи пацієнтів до машини або спеціального

Молодими фахівцями прийшли юні дівчата до нашого закладу, який має назву КНП «Київський міський центр нефрології та діалізу».

З року в рік, пізнаючи нові методики, оволодівши новими навиками, піклуючись про свою безпеку на робочому місті та виборюючи життя кожного з наших пацієнтів, триває плідна,

Ви є надією для тих, хто потрапив у важку ситуацію. Ваше розуміння, турбота та присутність дають змогу пацієнтам відчутти, що вони не самі, що поруч з ними є люди, які дійсно хвилюються за їхнє здоров'я і благополуччя.

Ви заслуговуєте на ширшу вдячність і шану, адже ваша праця неоціненна. Хай кожен

Замазій Вікторія

Куц Тетяна

Лаба Інна

діалізного транспорту. Без них нічого не працює ні на посту, ні в реанімації, ні в приймальному відділенні, ні в операційному блоці, ні в кареті швидкої допомоги, яка їде на виїзд з апаратом штучної нирки зберігати життя нашим пацієнтам.

Цілодобово, постійно, змінюючи одна одну, в нашому центрі безупинно, старанно, віддано, працює 130 медичних сестер.

рутинна, але цікава робота в нашому колективі кращих фахівців.

Ви, як мало хто, знаєте, що таке безсонні ночі і напруження на межі втоми. Ви переживаєте разом з пацієнтами їхні болі і труднощі, стежите за кожним їхнім кроком до повного одужання. І це не тільки професійний девіз, а щира людська душа, яка знаходить силу та мужність бути поруч з тими, хто потребує допомоги.

день приносить вам задоволення і радість від професійних здобутків й успіхів. Міцного вам усім здоров'я, сил і енергії на нові виклики, які чекають на вас у майбутньому.

Напередодні свята Міжнародного дня медичної сестри хочеться низько поклонитися кожній медсестрі, подякувавши за її турботу, плідну працю, чуйне серце.

**Голова профкому
Л. В. Розовик**

Черниш Наталія

Шевель Ольга

Бідненко Тетяна

догляд за вагітними, супровід оперативних пологів, пліч-опліч з лікарями, догляд за новонародженим і станом молоді мами після народження.

У нашому пологовому будинку медичні сестри готові до будь-яких ситуацій, що можуть виникнути. Вони мають високі професійні знання і навички, є емоційно стійкими, чим і створюють безпеку як матері, так і дитини.

Варто підкреслити суспільну важливість медичної сестри в пологовому будинку. Вона є не тільки медичним працівником, але й психологом, який надає моральну підтримку жінкам, відіграє важливу роль у створенні атмосфери підтримки і затишку під час лікування у стаціонарі.

Як наголосив директор КНП «Київський міський пологовий будинок № 2» Сергій Сальніков: «для кожної людини пологовий різний, жінка його бачить через біль і неймовірне щастя, чоловік бачить як продовження роду, директор бачить як єдиний механізм об'єднаних людських ресурсів, для лікаря – це місце подвійної відповідальності».

А як бачить пологовий медична сестра?

Уособленням медичних сестер нашого закладу є Людмила Іванівна, яка працює тут з першого дня пологового, це вона бачить заклад як свій другий дім, це на її очах відбувалися всі трансформації радянської медицини, це вона знає, як змінилися пацієнти за 30 років, і це завдяки

будинках, що залишились в Україні, незважаючи на всі проблеми. Ви є невід'ємною складовою процесу народження дитини і робите величезний вклад у збереження та підвищення здоров'я нації. Ваша професійна робота важлива, і ми вдячні за ваші бездоганні знання й навички, які ви використовуєте на благо пацієнта. Ви є прикладом високої моральності і професіоналізму, який заслуговує на нашу повну повагу та визнання.

Бажаємо вам міцного здоров'я, бадьорого духу і невичерпної енергії у професійній діяльності. Нехай ваша робота завжди буде наповнена задоволенням і вдячністю вашого пацієнта та його родини. Бажаємо вам щастя і успіху у всіх ваших особистих та професійних зусиллях!

Вважаємо, що варто звернути увагу громадськості на важливість медичних сестер у нашій системі охорони здоров'я. Нехай День медичної сестри стане поштовхом для нас усіх висловити вдячність і повагу цій важливій професійній групі, яка забезпечує медичну допомогу й підтримку у ці найважливіші моменти життя.

Медичні сестри – це люди, які своє життя присвятили медицині і часто залишаються в тіні, але саме цих людей згадує кожен пацієнт, бо це вони герої лікувального процесу.

**Адміністрація і профком
КНП «Київський міський пологовий будинок № 2»**

МАКАРЕНКО Ірина Анатоліївна

сестра медична хірургічного кабінету поліклінічного відділення КНП «Київська міська клінічна лікарня № 11»

Адміністрація КНП «Київська міська клінічна лікарня № 11» вітає сестер медичних з професійним святом!

Від ваших чуйних і турботливих рук, працьовитості і доброзичливості залежить як стан пацієнта, так і темпи його одужання. Нехай ваша благородна праця дарує вам радість, достаток, повагу близьких і пацієнтів.

Макаренко Ірина Анатоліївна народилася 23 листопада 1972 року у м. Києві. 1990 року закінчила середню загальноосвітню школу і за покликом душі вступила до Київського медичного училища № 4. Того ж 1990 року паралельно з навчанням вона вирішила почати свою трудову діяльність, і її прийняли на посаду «молодшої медичної сестри» в поліклінічне відділення № 2 Дніпровського району м. Києва. У 1992 році успішно закінчила КМУ № 4 за спеціальністю «медична сестра», і того ж року її переведено на посаду «медсестра хірургічного кабінету».

Роки йшли, поліклінічне відділення постійно реорганізовували в інші медичні об'єднання, а вона досі, вже 30 років, працює в тому ж хірургічному кабінеті поліклініки. За час роботи в поліклініці оволоділа всіма видами медичних маніпуляцій, проявила себе грамотним фахів-

цем, до роботи ставиться сумлінно, кваліфіковано виконує всі покладені на неї обов'язки. Ірина Анатоліївна у роботі безвідмовна, принципова. При виробничій необхідності замінює медсестер інших кабінетів. Уживає всіх заходів для найкращого обслуговування пацієнтів. Чітко дотримується всіх правил асептики і антисептики, санітарно-епідемічного режиму кабінету. Вона постійно підвищує свій професійний рівень.

Медична сестра за покликанням, людина, яка любить свою професію, захоплюється нею. Шанобливо ставиться до пацієнтів і колег, прекрасно володіє теоретичними і практичними знаннями, а головне – вміє гармонійно об'єднувати їх в процесі роботи. У складний час завжди готова прийти на допомогу.

Лікар лікує людей, а сестра медична – його права рука і надійна опора, як духовно, так і фізично!

КОСЕНКО Ніна Михайлівна

сестра медична амбулаторії загальної практики сімейної медицини № 9 КНП «ЦПМСД № 1» Голосіївського району м. Києва

Косенко Ніна Михайлівна народилася 5 квітня 1968 року в мальовничому селі Русаки Іванківського району Київської області. Закінчила в 1986 році Чорнобильське медичне училище за фахом «сестринська справа».

З 1986 року по 2013 рік працювала в ПСЛ «Корчувате» сестрою медичною загальної практики сімейної медицини.

З 2013 року дотепер працює на посаді сестри медичної амбулаторії загальної практики сімейної медицини № 9 КНП «ЦПМСД № 1» Голосіївського району м. Києва.

Ніна Михайлівна – добра, уважна, чуйна до чужої біди. Перший помічник лікаря, адже саме вона виконує усі необхідні лікарські процедури на амбулаторному прийомі! Від її праці, її душевної доброти, справжнього гуманізму і професіоналізму багато в чому залежить якість надання медичної допомоги хворим та збереження їхнього здоров'я.

Шановна Ніно Михайлівно, вітаємо Вас з Міжнародним днем медичної сестри! Бажаємо міцного здоров'я і благополуччя

в особистому житті. Нехай Ваша доброта, чуйність і турбота повертаються до вас в подвійному обсязі, хай життя тішить Вас приємними моментами, словами і усмішками людей, яких ви робите здоровішими і щасливішими.

Особливо хочеться побажати Вам здоров'я, добра, оптимізму, тільки позитивних емоцій на роботі і вдома. Тепла Вам і чудових подарунків долі!

**Колектив
КНП «ЦПМСД № 1»,
голова ПК КНП
«ЦПМСД № 1»
І. В. Попова**

КАЛИМОН Людмила Віталіївна

головна сестра медична КНП «Київський фтизіопульмонологічний центр»

Колектив КНП «Київський фтизіопульмонологічний центр» вітає усіх медичних сестер з професійним святом! Бажаємо гармонії і успіхів у всьому, зокрема у справах ділових й особистих. Активного творчого довголіття, міцного здоров'я на довгі роки. Щастя, радості, сімейного благополуччя і тепла, трудової наснаги на благо медицини та України!

Особисто хочемо привітати Калимон Людмилу Віталіївну, головну медичну сестру нашого закладу.

У КНП «КФПЦ» Людмила працює вже 30 років. За сум-

лінну і плідну працю її неодноразово відзначали грамотами та подяками. Колеги знають її як висококваліфікованого, відповідального спеціаліста, який постійно вдосконалює свій професійний рівень, а також як вимогливу до себе і підлеглих, водночас чуйну й доброзичливу людину. З великою повагою і шаную ставляться до неї як співробітники, так і пацієнти, віддаючи Людмилі належне за доброту, людяність, відкритість, чуйність та співпереживання.

Бажаємо Вам, Людмилу Віталіївну, завжди чути щиру подяку за свою нелегку працю. І нехай все те добро, що Ви робите кожен день, повертається усмішками близьких, несподіваними подарунками долі та нескінченними щасливими моментами!

АНДРУШКО Тетяна Миколаївна

сестра медична загальної практики сімейної медицини в АЗПСМ № 9 КНП «ЦПМСД № 2» Голосіївського району м. Києва

Андрушко Тетяна Миколаївна народилася 19 вересня 1994 року в місті Києві. Закінчила КММК № 4 2014 року і почала трудовий шлях сестрою медичною кардіологічного відділення в КМКЛ № 8.

З 2017 року і донині працює на посаді сестри медичної загальної практики сімейної медицини в АЗПСМ № 9 КНП «ЦПМСД № 2» Голосіївського району м. Києва. У роботі старанна, цілеспрямована, відповідальна, активна і позитивна людина. Дуже уважно і з пова-

гою ставиться до людей. Добра і красива молода дівчина, яка своєю усмішкою освітлює все навкруги.

Шановна Тетяно Миколаївно! Сердечно вітаємо з Міжнародним днем медичної сестри! Ця професія викликає глибоку повагу і надзвичайну вдячність. Нехай кожен день Вашого життя буде сповнений успіхом, радістю, гарним настроєм і яскравими мріями.

**Адміністрація та профспілковий комітет
КНП «ЦПМСД № 2»**

АНТОНЮК Ірина Львівна

сестра медична загальної практики сімейної медицини КНП «ЦПМСД № 3» Святошинського району м. Києва

Дружній колектив КНП «ЦПМСД № 3» вітає Антонюк Ірину Львівну з професійним святом – Міжнародним днем медичної сестри!

Бажаємо терпіння, сил, міцного і непохитного духу!

Після закінчення медичного училища Ірина Антонюк з 1988 р. по 1994 р. працювала медичною сестрою Центральної районної лікарні м. Боярка.

У 1994–1997 рр. – медичною сестрою дитячого територіального об'єднання Ленінградського району міста Києва. З 1997 р. по 2009 р. – сестрою медичною Вишнівської міської лікарні. 2009 року прийнята на посаду сестри медичної в дитячу поліклініку № 2 Святошинського району міста Києва.

З 2013 року зарахована на посаду сестри медичної дільничної КНП «ЦПМСД № 3» Святошинського району м. Києва; з 2020 р. – на посаді сестри медичної загальної практики-сімейної медицини, де працює дотепер.

Ірина Антонюк працює медичною сестрою вже 34 роки. Вона сумлінна, відповідальна і урівноважена. Її поважають колеги і пацієнти. Постійно підвищує свій професійний рівень,

а також бере активну участь у суспільному житті.

Після повномасштабного вторгнення РФ Ірина Антонюк у квітні 2022 року добровільно вступила до лав Збройних сил України за контрактом, де й досі сумлінно виконує свої професійні обов'язки.

Адміністрація КНП «Центр первинної медико-санітарної допомоги № 3» Святошинського району м. Києва подала кандидатуру Антонюк Ірини Львівни до нагородження заохочувальними відзнаками Ради національної безпеки і оборони України.

Вітаємо • Вітаємо

БОРИСОВА Зоя Миколаївна

сестра медична старша педіатричного відділення № 1
КНП «Київська міська дитяча клінічна лікарня № 2»

Колектив КНП «КМДКЛ № 2» вітає Борисову Зою Миколаївну з нагоди святкування Дня медичної сестри.

За час роботи у лікарні з 2002 року проявляє себе ініціативним, сумлінним, висококваліфікованим фахівцем. За високий професіоналізм, активну громадську позицію, готовність повсякчас прийти на допомогу Зою Борисову неодноразово нагороджували почесними грамотами і подяками.

Свій невичерпний організаційний талант спрямовує на забезпечення всім необхідним у відділенні для надання медичної допомоги дітям.

Щиро бажаємо Вам, Зое Миколаївно, завжди бути на хвилі бадьорості і оптимізму, кожного дня успішно реалізувати свої плани. Нехай світ прихильно ставиться до всіх Ваших бажань і втілює мрії у реальність. Любові, благополуччя, процвітання, достатку.

ПОПЮК Лариса Володимирівна

сестра медична старша приймально-діагностичного боксованого відділення КНП «Київська міська дитяча клінічна лікарня № 2»

Колектив КНП «КМДКЛ № 2» вітає Попюк Ларису Володимирівну з нагоди святкування Дня медичної сестри.

Хоч Ви і нещодавно працюєте у нашій лікарні, але вже показали себе людиною високих моральних принципів, відданою професії. Талановитий організатор, висококваліфікований фахівець, уважно ставитесь до своєї справи.

Відділення, де Ви працюєте, стало затишним, з високим су-

часним рівнем обслуговування маленьких пацієнтів. Завдяки Вашій з колегами праці діти швидше повертаються до повноцінного життя, несуть радість своїм батькам. І за це Ви гідні найбільшого, світлого, теплого і всеосяжного щастя!

Тож бажаємо Вам, Ларисо Володимирівно, надовго зберегти натхнення і творчий підйом. І нехай в досягненні високих і гуманних цілей завжди супроводжує Вас успіх!

ЦЕ НАЙЧАРІВНІША ПОРА ДЛЯ ЛЮБЛЯЧИХ СЕРДЕЦЬ!

Весна! Життя нового символ та кохання...
Це найчарівніша пора для люблячих сердець!
Природа розквітає, квітнуть поривання
Душі людської. Як радіє Всесвіту Творець!

Знов білим рясом – проліском – вона укрила
Галювину у лісі, уквітчала береги.
А романтичним мріям дарувала крила...
Не втамувати до життя нестерпної жаги!

Закохані втрачають сон, і ранок світлий
Летить натхненно в гості до прекрасної весни.
Обійми після сну розкрили голі віти...
О, як зазеленіють ізумрудом всі вони!

Потішить пелюсток принадна хуртовина,
У небі райдуга опісля першої грози...
Яка ж ти, весно, молода і старовинна!
Не втримати від радості брунькової сльози.

Весна полине до свого зеніту й слави.
Невдовзі дивовижний красень розцвіте – бузок.
Тож неймовірно у весни щорік забави.
Вона – життя непереможного й краси зразок!

В полоні почуттів ми зараз невимовних...
Ще й свято маємо для наших милих МЕДСЕСТЕР!
І кожен з нас до Вас, улюблених шановних,
Букети з квітами любові та весни простер...

Нехай СЕСТРИЧОК долі будуть вкрай щасливі,
Милують посмішки в куточках Ваших губ,
Цілюють Вам за ніжність рученьки дбайливі!
І щоб у кожній коханням вірним саяв шлюб!!!

Т. Комлік, 10.04.2023

Уповноваженому Верховної Ради України...

Закінчення, початок на 7-ій стор.

Страхові виплати і оплату перших п'яти днів тимчасової непрацездатності за рахунок коштів роботодавця (мається на увазі роботодавець за місцем роботи за сумісництвом) здійснюють на підставі виданого в установленому порядку листка непрацездатності (у разі видачі листка непрацездатності у формі документа на папері – на підставі його копії, засвідченої підписом керівника і скріпленої печаткою (у разі наявності) за основним місцем роботи) та довідки про середню заробітну плату за основним місцем роботи. Якщо особа працює на кількох роботах за сумісництвом, додатково додають довідки про середню заробітну плату за місцями роботи за сумісництвом.

Єдине обмеження, про яке зазначено у пункті 30 Порядку, пов'язане з сумарною сумою заробітної плати, з якої розраховуються виплати, за місяцями розрахункового періоду за основним місцем роботи і за місцем (місцями) роботи за сумісництвом, яка не може перевищувати розміру максимальної величини бази нарахування єдиного внеску. Водночас єдиний внесок сплачують роботодавці за працівників окремо, як за основним місцем роботи, так і у разі роботи за сумісництвом.

Таким чином, висновки про альтернативне право застрахованих осіб на допомогу з тимчасової непрацездатності або за місцем основної роботи, або за місцем роботи за сумісництвом з 01 січня 2023 року не відповідають вимогам чинного законодавства і Конституції України.

Звертаємо увагу, що порушене Профспілкою питання має велике суспільне значення, особливо для сфери охорони здоров'я України. З огляду на реалії і умови воєнного часу, сьогодні в закладах охорони здоров'я досить поширеними є випадки роботи, коли медичний працівник працює в одного роботодавця одночасно на кількох посадах з неповною зайнятістю (яку вважають сумісництвом), наприклад, зайнята 1,0 ставка, однак, вона складається з двох частин по 0,5 ставки, або 0,75 ставки (лікар-терапевт) та 0,25 ставки (лікар-кардіолог) різних або суміжних лікарських спеціальностей. Де одна з частин ставки є основною роботою, а інша частина – робота на умовах сумісництва, що позбавляє працівників права на отримання належної допомоги через тимчасову непрацездатність цих працівників. На жаль, наявна сьогодні ситуація із недосконалістю норм Закону і допущеними прогалинами під час його прийняття позбавляє працівників права на належний соціальний захист.

З метою поновлення порушених конституційних прав членів Профспілки і працівників сфери охорони здоров'я внаслідок прогалин, допущених під час прийняття Закону, просимо Вас, шановний Дмитре Валерійовичу, невідкладно втрутитись в ситуацію та вжити заходи контролю Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відновлення змісту й обсягу права працівників на отримання допомоги у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю за усіма місцями роботи, зокрема, і за сумісництвом.

За дорученням Ради, з повагою та вірою в перемогу України

Голова Ради
Сергій КУБАНСЬКИЙ

Семінари ВООЗ

Співробітники ДУ «Національний науковий центр радіаційної медицини НАМН України» у співпраці з Бюро ВООЗ в Україні започаткували і провели навчальний курс «Організація оцінки ураження та медичної допомоги при радіаційних надзвичайних ситуаціях в Україні».

У Державній установі «Національний науковий центр радіаційної медицини НАМН України» у співробітництві з Бюро ВООЗ в Україні було розроблено і розпочато перший етап імплементації навчального курсу «Організація оцінки ураження та медичної допомоги при

Наступним кроком імплементації навчального курсу було проведення семінарів, які включали теоретичні та практичні сесії з основ радіаційної медицини, дозиметрії, радіаційного моніторингу і дозиметричного контролю, радіаційно індукованих наслідків для здоров'я; аудиторія була по 15 слухачів з Рівненської та Хмельницької областей. Основна мета семінарів – відпрацювання навичок готовності до радіаційної небезпеки і ліквідації можливих наслідків у фахівців Рівненської та Хмельницької областей.

Семінари для кожної області проводили окремо.

28 лютого – 1 березня 2023 р. для Хмельницької, 2–3 березня 2023 р. для Рівненської області.

Після завершення кожного семінару проведено опитування щодо оцінки отриманих нових знань і пропозицій для вдосконалення подальших етапів навчального курсу «Організація оцінки ураження та медичної допомоги при радіаційних надзвичайних ситуаціях в Україні».

Завідувач ВКПАНД,
к. мед. н. Л. О. Янович,
голова профкому
Н. Ю. Чупровська

радіаційних надзвичайних ситуаціях в Україні» для фахівців з Рівненської і Хмельницької областей. У Рівненській і Хмельницькій областях розташовано дві з чотирьох працюючих АЕС в Україні.

13–14 лютого 2023 р. проведено вебінар для представників обласних державних адміністрацій охорони здоров'я, представників обласних центрів контролю і профілактики хвороб, керівників лікарень, поліклінік загальної практики і сімейної медицини, спеціальних лікарень, медичних освітян та викладачів, обласних експертів. Загальна кількість учасників – 180 представників вищезгаданих установ.

ВІДВАЖНІ, СМІЛИВІ, НАДІЙНІ, РОЗУМНІ, НЕПЕРЕВЕРШЕНІ

Медсестра – це не просто робота,
це постійна праця і турбота,
білий халат вдягнула не дарма!
На сторожі здоров'я стоїть медсестра.

Сьогодні свято у вас,
прийміть вітання від нас.
У вас всіх серденько бринить,
медичні сестри, вітання прийміть!

12 травня — Міжнародний день медичної сестри

Це свято пов'язане життям і діяльністю британської сестри милосердя Флоренс Найтінгейл, яка народилася 12 травня 1820 року в родині аристократів, але дуже хотіла допомагати людям і вирішила стати медичною сестрою попри те, що ця професія вважалася негідною для представників вищого світу в Британії. Зрештою, ставши сестрою, Флоренс допомагала пораненим солдатам, зокрема і у Кримській війні.

Повномасштабна війна. 24 лютого 2022 року повернуло життя кожного в нашій країні.

Зміни відбулися і в нашій лікарні.

Велика престижна лікарня мала і має все: від суперкваліфікованого медичного персоналу до надстійких і підготовлених медичних сестер. Вони рішучі, впевнені, розумні, сміливі, неперевершені, професійно виховані в усіх сенсах цього слова. На кожну з них можна покластися завжди і в усьому. Однак розповідь піде про двох надзвичайних...

Особлива атмосфера, настрої і налаштування на роботу завжди були на першому місці у відділенні інтенсивної терапії сепсису. Тут дружній колектив,

вміють працювати в усіх відрізках цілодобового догляду за важкохворими пацієнтами (зокрема, доглядаючи хворих на сепсис, ковід).

КОЖА РА

Ганна Яківна працює в КНП «Київська міська клінічна лікарня № 3» з 2001 року сестрою медично-анестезистом у відділенні інтенсивної терапії сепсису. Вона стала добровольцем медичного батальйону на війні у 2014 році, а зараз проходить військову службу в Збройних силах.

У 2022 році до лав ЗСУ вступила ще одна медична сестра цього ж відділення – **КОРЖИНСЬКА Оксана Валеріївна**, яка до медичного батальйону пішла добровольцем.

Під час війни наші співробітники, медичні сестри Ганна і Оксана, виконують неймовірно важливу роботу

– у зоні бойових дій вони рятують життя наших військових.

Напередодні свята бажаємо всім медичним сестрам нашого закладу поваги від пацієнтів, керівництва і співробітників, здоров'я, здійснення мрій та бажань, а також гідну заробітну плату.

Стаття в газету – це лише один зі способів висловити подяку нашим медичним сестрам за щоденну важку роботу і підкреслити важливість медсестринського фаху на державному рівні.

Дякуємо вам, відважні, сміливі, надійні, розумні, неперевершені!

Голова профкому **Л. В. Розовик**

ВАГІТНІСТЬ І ВІЙНА:

виклик як для вагітної, так і для пологових будинків

оскільки вони можуть бути позбавлені підтримки і захисту своїх близьких через віддаленість та безпекові обмеження. Надання підтримки таким жінкам може охоплювати фінансову і практичну допомогу, підтримку під час пологів та догляд за новонародженим, а також підтримку психологічного благополуччя.

Отже, забезпечення підтримки і допомоги вагітним жінкам військово-службовців є важливим елементом забезпечення їхнього здоров'я й добробуту. Усі пологові нині мають важливу місію: популяризація народжуваності і підтримка вагітних, завдяки яким в Україні народжується нове покоління вільних людей.

Крім того, важливо забезпечити доступ до медичної допомоги і консультування з питань вагітності й пологів для вагітних жінок військових. Це може включати в себе медичну допомогу військових лікарень і клінік, а також консультації з лікарями та іншими медичними працівниками.

Додатковою складністю є те, що вагітні жінки військових можуть бути змушені пересуватися на нові місця зі зміною місць розташування їхніх чоловіків через військові операції. Це може створювати додаткові труднощі і стрес для вагітних жінок.

Важливо забезпечити доступ до необхідних ресурсів і послуг для вагітних жінок військовослужбовців у будь-якому місці та в будь-який момент часу. Це може включати в себе розміщення вагітних жінок і матерів з новонародженими в спеціальних жіночих закладах в районах з найбільшою кількістю військових дій, також забезпечення доставки необхідних ресурсів та послуг до цих закладів.

Крім того, підтримка психологічного благополуччя вагітних жінок військових також є важливим елементом.

Жінки можуть відчувати стрес, тривогу та неспокій через нестабільну ситуацію в районі, довго перебувати віддалено від сім'ї та інших близьких, і вони можуть потребувати підтримки та допомоги з психологічної точки зору.

Отже, підтримка вагітних жінок військовослужбовців є важливою частиною забезпечення гуманітарної допомоги та захисту прав людей під час війни. Це важливо не тільки для самого здоров'я та благополуччя вагітних жінок, але й для забезпечення належних умов народження здорових дітей.

Підтримка вагітних жінок військово-службовців може забезпечити таке:

- доступ до медичної допомоги і консультування з питань вагітності та пологів;
- розміщення в спеціальних жіночих закладах, забезпечення необхідних ресурсів та послуг;
- доставку необхідних ресурсів послуг до цих закладів;
- підтримку психологічного благополуччя вагітних жінок-військовослужбовців.

Враховуючи складну ситуацію в районах з активними військовими діями, підтримка вагітних жінок військово-службовців повинна бути включена до планів гуманітарної допомоги і захисту прав людей під час війни. Це важливо для забезпечення належних умов народження здорових дітей та підтримки здоров'я та благополуччя вагітних жінок та їхніх новонароджених дітей.

Колектив КНП «Київський міський пологовий будинок № 2»

З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ...

З Україною в серці мандрую,
Аби славить незламність її...
...Я перебіг війни розкадрую,
За свободу смертельні бої.

Знов волаю про жах й руйнування,
Які путін Вітчизні приніс.
Про весь біль й невимовні страждання
Говорити не можу без сліз.

Як же трапилась в центрі Європи
У наш час ця кривава біда?!
В Україні вогняні потоки
Спричинила кремлівська орда!!!

Закликаю: не будьте байдужі,
Нехай кожен свій вклад унесе!
Європейці розумні та дужі!
Тільки єдність народи спасе!

Всі рашисти – людці юродиві...
Україна – життя джерело!
Тож всі разом в єдиний пориві
Зупинімо нашість і зло!

У-КРА-Ї-НА!...

У свідомості й серці панує
Лиш однісінька думка, одна:
У-КРА-Ї-НА!... І рима квітує,
Щоби славить Вітчизну сповна.

...А із давніх-давен її доля,
Тож гортаю життя сторінки –
Утискала так часто неволя,
За свободу боролась віки.

Виривалась з оков наодинці,
Потрапляла в залежність ізнов...
Та палала в серцях українців
До свободи одвічна любов!

І яскравим взірцем нам слугує
України козацька доба.
Про свободу не мовлю я всує
Бо за неї трива боротьба...

Україно моя пресвятая!
Борогодиця й ти на вустах!
Ти епоху новітню роджаєш
І у вічність злітаєш, мов птах!

Т. Комлік, 10-11.01.2023

Макарівщина і Бородянка, Ізюм і Балаклія, Кочубеївка і Велика Олександрівка –

душевний біль та спогади медичних сестер Державного закладу «Український науково-практичний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф МОЗ України»

До початку робіт на деокупованих територіях нашої держави спеціалізовані команди медицини катастроф нашого закладу були в очікуванні і постійній готовності упродовж всього періоду спроби армії РФ захопити Київ. Весь склад фахівців і керівництво закладу цілодобово перебували на робочих місцях, готували медичне обладнання і ліки. Водночас хірурги і операційні сестри нашого закладу працювали на базі Київської міської клінічної лікарні швидкої медичної допомоги.

За період з 24 лютого по 2 квітня 2022 р. в лікарні залишалось близько 400 пацієнтів. Кожен день за медичною допомогою звертались до 100 пацієнтів, зокрема представники поліції, військові з територіальної оборони і національної гвардії; в приймальному відділенні цілодобово чергували й допомагали нам співробітники муніципальної варти.

Медичні сестри (зліва направо): Олена Кулик, Ірина Сірченко (головна медична сестра нашого закладу), Олександра Малишко в смт Макарів

Щойно надійшло розпорядження МОЗ України від 2 квітня 2022 р., лікарі і медичні сестри мобільного формування у складі спеціалізованих медичних бригад нашого закладу виїхали на деокуповані території Бучанського району та вже 4 квітня почали надавати невідкладну й консультативну спеціалізовану медичну допомогу в смт Макарів Київської області, а через дві доби почала працювати друга команда фахівців в смт Бородянка.

Від'їхавши від столиці кілометрів з двадцять, ми побачили купу підбитої ворожої техніки, згорілі і пошкоджені важкою зброєю заправні станції і приватні будинки. Залізні паркани, пробиті ворожими кулями, стояли, як розтягнуті акордеона, або ж пластами металобрухту валялися уздовж траси. Де-неде, біля зруйнованих будинків

були люди, які з жахом дивилися на свої помешкання. Такий він «руський мір» зі своєю визвольною місією...

Гіркий слід у нашому серці залишила поїздка на деокуповану територію в Макарів і Бородянку, які були під окупацією виснажливих 34 дні. Їхали 5 годин в об'їзд через Фастів, діставшись місця призначення, почали розвантажувати авто. Все подвір'я було устелене розбитою цеглою, склом, дротами, стояли спалені автомобілі.

Відділ освіти дошкільного та юнацького навчання, в якому ми оселилися, нагадував фільм жаків: з потрошеними меблями, хаотично розкиданими речами і паперами, викривленим годинником на стіні, який зупинився разом із життям його помешкання. Медичний персонал і водії розмістилися на другому поверсі двоповерхової будівлі, там здавалося було безпечніше і тепліше, але тепліше лише на

гучним карканням ворон. Подивившись у вікно, помітили на пустій вулиці зграю здичавілих і покинутих собак. Чутно було шурхіт пакетів і коробок, тварини шукали собі щось їстівне. Ми поділилися з ними їжею, один собака залишився з нашою командою і почав нас охороняти.

Команда швидко облаштувалася і готувалася до прийому людей, які залишилися в місті. У містечку швидко розлетілася інформація, що приїхали медики. Потягнулися черги людей зі своїм болем і стражданням. Кожний з них потребував ще й психологічної підтримки.

Ці люди пережили всі страхи клятої війни, з жахом згадували плач дітей, голосіння старих і виття тварин. Все розділилося на до війни і після... Людські жахіття ще довго будуть жити в їхніх покалічених і пошарпаних душах.

Перебуваючи на території Макарівської громади, сформовані команди наших фахівців виїжджали в прилеглі населені пункти, надаючи медичну допомогу людям, які волею долі вимушені були лишитися або опинилися в окупації тому, що не встигли виїхати. Серед них було багато літніх людей, інвалідів і багатодітних сімей.

Ми обіймали і дарували кожній людині, що нас вперше побачила після жаху бойових дій, наші емоції і тепло, надавали консультативну медичну допомогу, забезпечували ліками, іноді доводилося проводити хірургічну обробку старих поранень та опіків кінцівок в побутових умовах. Однак ці героїчні люди найбільше потребували сердечності і щирості.

Спогади 7 квітня 2022 року. Коли наш автомобіль подолав кілометрів сорок, ми в'їхали в селище Андріївка. Їдучи по центральній вулиці, водій зменшив швидкість, серце похололо, всі завмерли: немає вцілілого

17 вересня 2022 р. спеціалізована команда медицини катастроф нашого закладу почала медичне обслуговування населення в с. Вербівка Балаклійського р-ну Харківської області

жодного будинку. Важко уявити, що пережили ці люди... Масові розстріли, допити і катування. Немоżliво на папері передати те, що відчув кожний з нас у ту хвилину. Моторошно від побаченого, жакно від почутого. У цьому селі більше сорока мешканців пропало без вiсти, близько 200 пережило окупацію, половина мешканців встигла виїхати. З трепетом ми зустрічали малечу, яка стала очевидцями страшних подій.

Повертаючись вже під вечір в Макарів, на місце дислокації, на узбіччі дороги в купі гілок помітили червону тканину, ймовірно, закровавлений волонтерський одяг, який і є доказом тих страшних часів.

Історія однієї бабусі, нашої пацієнтки, сповнена важкого переживання і втрати. Вона, як молот, який б'є по тобі і твоїй душі безжалісно. Старенька під обстрілами, хвилюючись за свою онуку, все ж пробралася до родини. Маленькі діточки, щойно чули гул військових літаків, ставали навколiшки і молилися про захист...

Якось члени фельдшерської бригади екстреної медичної допомоги, що працювала в період окупації, розповіли нам, що в одному багатопверховому будинку, неподалік центру Макаріва, ховалися у підвалі п'ятдесят людей. Коли почалося бомбардування міста, ворожий літак скинув на центр будинку авіабомбу, і будинок миттю перетворився на братську могилу: «Ідкий, запаморочний сморід від палаючого будинку поволі повз понад містом, чорний густий дим підіймався над будинками, здавалося, що це кінець світу».

Спекотний вересень і листопад 2022 року. Балаклія і Ізюм

Раніше виїзди були пов'язані з далекими країнами, а зараз часто прямуємо на схід України.

Вересень 2022 року. Сонечко лагідно зігріває обличчя, вітерець ніжно огортає своїм подихом. Чорні соняхи похилили голови, здається, що і рослини відчувають наше смутне сьогодні... Схоже, що весь народ

Закінчення на 13-ій стор.

Фахівці спеціалізованої бригади медицини катастроф біля районної лікарні м. Балаклія Харківської обл. (25 вересня 2022)

Душевний біль та спогади медичних сестер...

Закінчення, початок на 12-ій стор.

України схилився і молиться за нашу Україну. Де-не-де в цьому сухості є життя! Майорять, як сонечка, молоді жовто-зелені соняшники, символізуючи світло і добро. Деревя ще не встигли переодягнутися у своє осіннє вбрання. Листочки, як парашутики, спускаються з дерев, повільно кружляючи в танці.

Мої друзі часто запитують мене: «Де я черпаю сили і натхнення?» Я знайшла себе, знайшла той важіль, який тримає мене на плаву. Я вже писала у своїх дописах раніше про те, що я знаходжу в маленькому великому, а у великому – загублене маленьке. Це як бездонний океан думок і натхнення, який наповнюється з роками все більше і більше.

Команда медицини катастроф нашого закладу: лікарі-хірурги Ігор Шиманський і Олег Заворницький, Ірина Сірченко, лікар-травматолог Дмитро Лисун (м. Ізюм, жовтень 2022)

На лобовому склі машини майорить жовто-блакитний прапорець, ми їдемо у відрядження в Харківську область, далі і далі від рідного дому. На узбіччі доріг стоять важкі протитанкові велетні-їжаки, в лісі і в полі таблички «Міни», контрольно-пропускні пункти, іноді проїде військова техніка. Обережно й повільно проїжджаємо насипний та понтонний мости через Сіверський Донець, картинка різко змінюється – починається територія, де ще тиждень тому відбувалися бойові дії. Під'їжджаємо до міста Балаклія.

Наша команда з десяти фахівців нагадала мені нашу славу «Уханську команду», яка у 2021 році в період розпаду епідемії COVID-19 виконувала медичну евакуацію вісімдесяти восьми наших громадян і мандрівників з Тибету й Китаю, щоправда, зараз на одного члена команди було більше. Замислююся, і мені стає трошки моторошно – скільки мешканців Балаклійської та Ізюмської громад, хворих та постраждалих, чекають нас на звільнених територіях.

Частина команди з м. Балаклія – троє молодих лікарів і я – слідує в Ізюм. Картинка дорогою постійно змінюється. Кольори зелено-жовто-сірих

відтінків, ніби вже глибока осінь. Машина скаче, обминаючи воронки, які утворилися після артилерійських обстрілів. Поламани дерева і суцільні дірки в асфальті, шириною 2-5 метрів, свідчать про те, що тут були важкі бої. Голі стовбури дерев без верхівок, непрохідні хащі по узбіччю дороги, чорний дим, який підіймається вгору, нагадують фільм жахів.

Але ось і наші – рідненські ЗСУ!

Стало більше крутих поворотів і блокпостів. Ось практично ми вже і на місці. Перед нами понтонна переправа. Місто Ізюм знаходиться на березі річки Сіверський Донець в місці впадіння у неї річок Мокрий Ізюмець і Сухий Ізюмець, неподалік злиття з річкою Оскіл. Це красивий і бурхливий потік течії, який шумить і піниться, розбиваючись об численні каміння на своєму шляху. Між берегами приблизно

50-60 метрів. Здається, що один неправильний рух керма і наша машина може піти на дно, але наші вправні хірурги-водії не тільки класні лікарі, вони ще й класні драйвери! Нарешті наша команда прибула в пункт призначення.

Ми змінюємо кордони не тільки країн, але й кордони життя. В Ізюмі мені вперше довелося працювати пліч-о-пліч з іноземними медиками. Спочатку був внутрішній тремор, але згодом все змінилося.

Госпіталь, в якому ми перебуваємо, працює як годинник. Все за правилами і розпорядком. Я досить організована людина, мені не складно пристосовуватися до цього ритму.

Пацієнти з самого ранку підтягуються в приймальне відділення, кожен з них прийшов зі своїм наболілим. У цій місцевості окупація тривала

Розтрощений операційний блок Центральної міської лікарні м. Ізюм

Нова команда медицини катастроф нашого закладу після ротації: адміністраторка госпіталю Мелоні (США) (2-га справа), медичний директор нашого закладу Максим Максименко (1-й справа), медичні сестри Олександра Малишко і Валентина Смоленська, фельдшер-анестезист Олег Єлізаров, лікар МНС Ольга Білошицька, лікарі-хірурги, водії (м. Ізюм, жовтень 2022)

пів року. Руїна скрізь: і в місті, і в душах. Настрої різні, як і люди... Хочеться вірити в те, що ті, хто «заблукав» у цьому житті, обов'язково «повернуться» зі свого минуло в реальну дійсність.

Пацієнти переходять у потрібні відділення, робота кипить. Головна медсестра іноземного госпіталю – Пітер – мій колега. Здається, що саме він головний тут, завжди в курсі всього, що відбувається. На вигляд суворий і мовчазний, але коли він усміхається, весь міф про суворість зникає.

Сьогодні зранку він мене запитав: «Рино, як гадаєш, сьогодні буде напружений день?» Я відповіла: «Для мене кожний день з 24 лютого напружений».

Атмосфера в госпіталі позитивна. Здається, що я знаю цих людей дуже давно. Американці, як велика строката ковдра, зшиті з різних клаптиків-штатів. Вони живуть серед двох аксіом: право нації на самовизначеність і територіальну цілісність. Дуже цікаві, з глибокими емоціями на обличчях, навіть коли мовчать. Операційна медична сестра, яка виїхала ще в дитинстві з батьками до США, підтягує свою українську за роботою, а ми – англійську.

Чи побачила я щось нове? Відверто кажучи, ми знаходимося на одному рівні, є певні моменти, але вони не стосуються професіоналізму.

Світ дуже тісний... Подорожуючи, ми часто зустрічаємо схожих людей-двійників.

Ірина Сірченко на в'їзді в смт Велика Олександрівка Херсонської обл., листопад 2022

Ця поїздка не стала винятком. Американка Джорді дуже схожа і зовні, і темпераментом, і манерами на українку Ольгу Божко – операційну сестру лікарні швидкої медичної допомоги в Києві, на базі якої ми разом працювали до війни. І що характерно, вони обидві операційні сестри, як кажуть від Бога. На цьому наші здивування не закінчилися. Коридором госпіталю йде, не поспішаючи, лікар Тімоті – двійник отоларинголога Євгенія Івановича, який теж працює в лікарні швидкої медичної допомоги в Києві. Світ дуже дивний, підкидає нам багато вражень.

Робота в госпіталі нагадує американський серіал «Швидка допомога / Emergency Room – ER» (1994–2009 рр.).

Сьогодні напружений день, ледве встигаєш слідкувати за всім, що відбувається навколо. Тільки з приходом темряви госпіталь знижує свої оберти, але звуки працюючих потужних генераторів стають гучнішими.

Здається, що перебуваєш у літаку і чуєш, як запускаються двигуни. Десь далеко, у п'їтмі, пробиваються червоні ліхтарики, які схожі на маленькі зірочки, поступово і вони зникають – електрики і зв'язку в місті Ізюм на той час ще не було.

П'ятнадцятигодинний робочий день закінчився.

Важкі спогади від побаченого і переживання за людей, які пережили окупацію, до сих пір залишаються в думках медичних сестер, що працювали на деокупованих територіях. Як кажуть, про війну можна писати безмежно, кожна хвилина, кожен день війни переповнено жахливими подіями, а спогади залишаються в пам'яті на все життя.

За перемогу над рашизмом і перемогу життя над смертю!

Статтю надіслано в редакцію в день Воскресіння Христового.

Безліч фотографій, зроблених співробітниками команди медицини катастроф на деокупованих територіях, є в архіві нашого закладу як юридичний доказ воєнних злочинів проти людяності.

**Лікар-хірург,
голова профспілки
В. І. Іванов,
голова медична сестра
І. О. Сірченко**

Студенти Національного медичного університету імені О. О. Богомольця зібрали 95 000 гривень для ЗСУ

Весна дарує віру та надихає на нові добрі справи. Це вкотре підтверджують власними діями студенти Національного медичного університету імені О. О. Богомольця. Медичний факультет № 2 організував у стінах рідної альма-матер весняний благодійний бал, який провели у стилі популярного історико-драматичного серіалу «Бріджертони». Гості поринули в аристократичний світ Лондона епохи Регентства, відтворюючи характер і манери, що були притаманні вищому світу тих часів. Краса, елегантність і чарівна атмосфера заходу поєдналися з усвідомленим милосердям і відповідальністю, а спільність єдиного бажання дала свої плідні результати. Під час заходу студентам удалося зібрати 95 тис. гривень для Збройних Сил України. Усі ці кошти буде перераховано на закупівлю квадрокоптера і гарнітури для рацій захисникам 93 бригади підрозділу «Сігнум».

3-го курсу медичного факультету № 2 Ганна Токар.

Неймовірну атмосферу створював упродовж вечора гурт «ПОРУЧ», до складу якого входить студент 2-го курсу медичного факультету № 2 Максим Паламарчук. Цей колектив подарував учасникам благодійного балу не тільки запальні танці, а й ліричні пісні. Водночас гурт «ESTETY» разом із його фронтменом, студентом 3-го курсу медичного факультету № 2 Богданом Пасічником, потішив гостей запальними танцями.

Тут кожен зміг долучитися до благородної справи, крок за кроком йдучи до шляхетної мети.

Організатори весняного благодійного балу і студенти висловили подяку керівництву університету й усім гостям за активну участь у благодійному аукціоні, де було зібрано значну суму для наших захисників, а також подякували профкому студентів та активістам Студентської ради НМУ імені О. О. Богомольця – за допомогу в організації заходу!

Наталія Цар, Яніна Кулінська

голова профспілки співробітників Лілія Яременко, декан медичного факультету № 1 Володимир Мельник, декан медичного факультету № 2 Руслан Цимбалюк, деканка медичного факультету № 3 Оксана Виговська, деканка факультету підготовки лікарів для ЗСУ Наталія Козак, деканка стоматологічного факультету Наталія Біденко, деканка факультету підготовки іноземних громадян Оксана Парфьонова.

Програма благодійного балу охоплювала багато інтерактивів, до яких залучили наших активних і талановитих студентів, зокрема відбулися благодійний аукціон, патріотичні виступи, майстер-клас з вальсу. Усі присутні змогли насолодитися виступом дитячого театру мод «TopChildren», натхненним керівником якого є студентка 1-го курсу медичного факультету № 2 Вероніка Шепетько, що очолює його з 13 років.

Родзинкою заходу став «Діамант сезону», місце якого зайняла студентка

Відвідали благодійний захід, чим підтримати добрі наміри своїх вихованців, ректор НМУ Юрій Кучин, перший проректор з науково-педагогічної роботи і післядипломної освіти Олександр Науменко, проректор з науково-педагогічної та лікувальної роботи Олександр Канюра, проректорка з науково-педагогічної роботи, міжнародних зв'язків і європейської інтеграції Римма Скрипник, проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи Олег Власенко, проректор з наукової роботи та інновацій Сергій Земсков,

В «ОХМАТДИТІ» ВІДСВЯТКУВАЛИ ВЕЛИКДЕНЬ: співробітники лікарні провели благодійний великодній ярмарок і турнір з тенісу

Напередодні Великодня в НДСЛ «Охматдит» відбулося чимало святкових подій. Співробітники лікарні влаштували великодній ярмарок, де похизувалися своїми вміннями у приготуванні пасок й інших традиційних страв. Під час святкування співробітники купували паски одне у одного, а усі гроші збирали на ремонт старих воріт і в'їзду в лікарню.

Кожне відділення і підрозділ лікарні не тільки змагалися між собою у частуваннях, а ще продемонстрували найкращі традиційні українські вбрання. Під час святкування виступила українська співачка Софія Єгорова. Найбільше коштів за смачні паски вторгували Український референс-центр з клінічної лабораторної діагностики та метрології. Співробітники цієї лабораторії назбирали понад 20 тисяч гривень. Друге і третє місце зайняли відділення інтенсивної терапії новонароджених та команда від поліклініки НДСЛ «Охматдит».

Завдяки благодійній ярмарці вдалося назбирати 150 тисяч гривень. На ці гроші оновлять ворота і в'їзд на територію лікарні.

У цей же день в лікарні відбувся турнір з тенісу. Усі працівники могли показати свою справність у цьому виді спорту. 20 співробітників з різних відділень найбільшої дитячої лікарні змагалися у двох групах: чоловіки і жінки. За результатами турніру, перші місця зайняли педіатр з КПД НДСЛ «Охматдит» Олена

Резнікова і реабілітолог відділення гострої реабілітації Владислав Філоненко. Переможці, які зайняли перші місця, отримали винагороду від профспілки «Охматдиту» розміром 3 тисячі гривень. За другі місця – по 2 тисячі гривень, треті – по одній.

Незабаром в «Охматдиті» відбудеться турнір з шахів.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

Здолавши смерть і зло, і пекло вічне,
Син Бога – рідний наш ХРИСТОС – воскрес!
Надав Він притчу про зерно гірчичне...
Жадав підняти людство до небес!

Дорогу власну кожен вибирає,
І хрест несе лише свого життя...
Блаженством маниш нас, одвічний раю!
То з ким і як йдемо у майбуття?

А Україна для свого народу
Свободу обирає на віки!
За незалежність – цінну нагороду –
Ідуть у бій жінки й чоловіки.

І, не шкодуючи життя, сміливо,
Відкинувши всі сумніви й жалі,
москву перемагають злу, крикливу.
Стоять на смерть за кожен п'ядь землі!

Христос Воскрес! Воскресне Україна!
Вона здолає ради світла тьму!
І зараз найсвятіша Батьківщина
Невпинно нищить світову чуму!

Ми переможемо клятих москвитів.
Засяє Перемога назавжди!
І буде море сліз і море квітів...
О швидше, Переможеню, прийди!

Т. Комак, 11.04.2023

«Я БІЛЬШЕ ЛІКАР, ДОБРИЙ ДО ЛЮДЕЙ»

(до 189-річчя Степана Руданського)

У час великих випробувань особливо гостро відчувається духовна потреба в пізнанні літературної спадщини видатних пророків України. З особливим трепетом перечитуємо і осмислюємо і поетичні перлини Степана Руданського.

Степан Васильович Руданський (1834–1873) – поет, лікар і громадянин, який виборював право говорити й творити рідною мовою. Він був одним з перших українських дипломованих лікарів-інтернів у Криму. У літературно-мистецьких колах він відомий як поет-сміхотворець і автор безсмертного національного співу «Повій, вітре, на Україну».

25 січня 2023 року між повітряними тривогами, на 336-й день війни, у Національній науковій медичній бібліотеці України відзначили 189-річчя видатного українця.

Літературно-мистецькі читання відбулися за участі канд. іст. наук, професора Української військово-медичної академії Ірини Пасько; поета, перекладача, заслуженого працівника культури України, лауреата багатьох літературних премій Петра Засенка і д-ра мед. наук, професора НМУ ім. О. О. Богомольця, заслуженого діяча науки і техніки України, академіка АН Вищої школи України Федора Тишка та нащадка С. Руданського – Олександра Боржковського.

Степан Васильович посів належне місце у пантеоні найвидатніших українських митців, але існують свідчення, що він не надто серйозно сприймав свій поетичний дар, бо не раз казав: «Я більше лікар, добрий до людей».

Саме лікарській діяльності присвятила свій виступ Ірина Пасько. Вона підготувала презентацію «Про внесок лікаря Степана Руданського в надання медичної допомоги населенню Криму» і висвітлила

Федір Тишко зазначив, що Степан Руданський є гордістю нашого народу і прочитав свій власний вірш, присвячений видатному колезі «Безсмертя Степана Руданського».

Повій, вітре, по Україні
Завітай у рідний Крим
До Руданського могили,
Привітайся гарно з ним.

Передай йому від нени,
Що вона довічно з ним,
Що повернеться до неї
Невід'ємний любий Крим.

Повій, вітре, з України,
Чорне море приласкай
І Степану від дівчини
Тепло серця передай.

Вона чує його пісню,
Що на серденьку ляга,
І любов до нього вічну
Ще і досі зберіга.

Спи спокійно, славний сину,
Ми тобі уклін свій шлем.
Запевняєм: Україну
Для нащадків збережем.

«Повій, вітре, на Україну» стало особливо піднесеним завдяки участі Івана Матковського – студента-магістранта класу професора народної артистки України Валентини Кочур, Миколи Яретики – студента-магістранта класу народного артиста України Олександра Гурця та концертмейстера Діни Єлізарової.

Дізнатися більше про життя і діяльність Степана Руданського можуть всі охочі, скориставшись з фондом Національної наукової медичної бібліотеки. У співпраці з правнучатим небіжем поета, військовим лікарем Олексієм Боржковським фахівцями бібліотеки видано дві книги.

Книгу «Степан Руданський. Поет, лікар, громадянин» видано у 2009 році до 175-річчя від дня народження великого поета. У ній вперше проаналізовано творчість Степана Руданського, викладено детальне дослідження його лікарського шляху.

Видання «І я знов живий світ оглядю...» підготовлено у 2014 році до 180-річчя від дня народження. До нього увійшли нові розвідки про петербурзькі роки С. Руданського, хроніка студентських літ і періоду лікарювання. У 2015 році книгу було відзначено дипломом Всеукраїнської літературно-мистецької премії імені Степана Руданського.

Життєвий шлях, лікарська звитяга і поетичний спадок Степана Руданського нагадає нам про наше коріння, велич нашої нації та цінності, які варто знати й передавати як безцінний скарб прийдешнім поколінням.

30 ФАКТІВ ПРО СТЕПАНА РУДАНСЬКОГО

1. Народився 6 січня 1834 років (25 грудня 1833 р.) в сім'ї священника в с. Хомутиці (тепер с. Руданське Жмеринського р-ну Вінницької обл.).
2. Навчався у Шаргородській бурсі, Кам'янець-Подільській духовній семінарії, закінчив Петербурзьку медико-хірургічну академію.
3. Не мав підтримки від свого батька ні в своєму виборі лікарської професії, ні в своїй літературній творчості українською мовою.
4. Під час навчання в Петербурзі його вчителем і опікуном був лікар-терапевт Сергій Боткін.
5. Став першим дипломованим земським лікарем в Криму – штатним лікарем міста Ялта. Завідував лікарняною та госпітальною частинами Ялтинського лікарського відділу.

6. Заснував міську санітарну службу.
7. Розробив проект перебудови Ялтинської міської лікарні.
8. Сприяв будівництву міського водогону і каналізації в Ялті.
9. Ініціював створення в Ялті пожежної служби, метеорологічної станції, ринку (який існує досі).
10. Передав клаптик власної землі для будівництва міського фонтану в Ялті.
11. Лікував неможливі хворих безоплатно.
12. Працював на добровільних засадах (безоплатно) «карантинним лікарем» по нагляду за суднами, портовим лікарем всього Південного берега Криму.
13. Заснував першу ветеринарну лікарню в Ялті.
14. Є автором безсмертного національного співу «Повій, вітре, на Україну».

15. Перекладав поезії з польської, сербської, німецької, російської мов.

16. Зробив перший в Україні переклад у повному обсязі гомеровської «Іліади». Також йому належить переклад «Слова о полку Ігоревім», «Енеїди» Вергілія.

17. Вивчав історичне минуле і побут греків, генуезців, караїмів, кримчаків, записував легенди, збирав фольклор.

18. Був мировим суддею Сімферопольсько-Ялтинської округи.

19. Нагороджений орденом св. Станіслава 3-го ст. за розвиток земської медицини

20. Заснував першу медичну бібліотеку на Південному березі Криму при Ялтинському міському лікарському відділенні.

21. Адресував свій найвідоміший твір «Повій, вітре, на Україну» своїй коханій Марії Княгиницькій, з якою змушений був розлучитися, їдучи до Петербургу продовжувати навчання.

22. Рятував людей під час епідемії холери в Криму і сам отримав стрімкий розвиток туберкульозу.

23. Помер, не доживши до 40 років.

24. По смерті залишив 3 рукописні збірки, не видавши жодної.

25. На момент смерті опублікований доробок Степана Васильовича становив лише близько 15 гумористичних віршів і ліричних поезій, кілька перекладів з польської, сербської, німецької мов, а також децимо записаних ним народних прислів'їв.

26. Тільки через 8 років після смерті побачили світ його «Співомовки», дбайливо підготовлені Оленою Пчілкою.

27. Його твори друкував Іван Франко на сторінках журналів, які редагував.

28. Іван Франко вважав Руданського «... найвизначнішим в українському письменстві XIX віку».

29. За 130 років до трагічних подій в Чорнобилі написав такі пророчі рядки:

«І димить чорнобиль, за ким запалає,
І вічну пам'ять Божий птах співає...»

30. За 170 років тому у піснях-«взбудках» передбачив нашу боротьбу за волю і незалежність:

Нехай знову брязне шабелька стальная
В козацьких залізних руках!
Нехай знову ляжуть ворогові кості
Могилами в наших степах!

**Завідувачка відділу
зовнішніх комунікацій та
маркетингу ННМБУ
Світлана Курій**

унікальні факти і фото періоду лікарювання Степана Васильовича в Ялті.

Петро Засенко розповів, що вперше зустрівся з творами Руданського у батьківській хаті в с. Любарці, коли ще був дитиною. Його мами мала прекрасну пам'ять і любила декламувати вірші, серед яких був вірш С. Руданського «Московська ікра».

Петро Засенко згадав про свою поїздку до Криму, де похований Степан Руданський, та напис на його могилі: «І по смерті не заплаче ніхто в чужині, тільки чорний крук закряче, чорна хмаронька заплаче дощем по мені».

Федір Тишко, окрім мистецтва лікаря, також майстерно володіє мистецтвом поетичного слова. Він згадав, що йому пощастило познайомитись з творчістю Руданського в 4-му класі через «Читанку» і вірш «Гей, воли, чого ж ви стали?»

Олександр Боржковський, правнучатий онук Степана Руданського подякував колективу бібліотеки за збереження традицій і заходи на вшанування пам'яті свого видатного пращура. Він зазначив, що під час війни не менш важливим для нації є культурний фронт.

Уже традиційно фахівці бібліотеки читали улюблені вірші. Декламували зокрема: завідувач сектору комплектування та наукового опрацювання документів Анна Вацик, завідувач відділу наукового абонементу та обслуговування читачів Наталія Крилатова-Шеховець і головний бібліотекар Зінаїда Хоружа.

Окрасою заходу стала музична програма, підготовлена студентами і викладачами Національної музичної академії України імені Петра Чайковського. Неперевершене колективне виконання відомої пісні на слова С. Руданського

ХУДОЖНИК ІВАН ГАЙДУК. ЖИТТЯ В МИСТЕЦТВІ (до 100-ліття з дня народження)

Іван Гайдук – видатний український живописець, декоратор, заслужений іконописець. Його напружене життя було присвячене відродженню історичної правди, культурних традицій і національної свідомості народу України. «С художники, творчість яких надзвичайно багатогранна, і це тому, що їм вдалося створити яскраві витвори мистецтва, сміливо й оригінально виразивши себе у різноманітних художніх жанрах. Свідомо кидатися у водограй пошуків нового. Таким художником є Іван Гайдук, який одночасно вільно володіє різноманітними видами мистецтв, невтомно експериментуючи, досягаючи їхнього взаємопроникнення і взаємобагачення. Він залишив нащадкам свої чудові картини, театральні декорації, пам'ятники. А найголовніше – мав багато щирих друзів і прихильників його неповторного обдарування. Твори Гайдука і понині викликають у численних глядачів поруч з відгуком захвату – простір для тривалих дискусій та роздумів» (О. Скобліков, народний художник України, член-кор. Академії мистецтв).

Ще в ранньому дитинстві він залишився без батьків. Не вберегла доля Івана від усіх «принад» дитячих мандрувань, випробувань вулиці, численних втеч і колоній. Ще до десяти років, у зовсім юному віці, він пожив у різних дитячих будинках і виправних закладах, осягаючи свої життєві університети. Голодний і босий, малолітнім безпритульним Іван Гайдук, взявши пензля, який випадково потрапив до рук, почав малювати, і вже ніколи в житті не випускав його. Доля дарувала йому талант бачити прекрасне в людях, у природі, у житті. Його мистецький геній реалізувався у таланті живописця, здатності відтворювати цю красу в чудових образах, у картинах, які й донині випромінюють тепло його рук і серця.

Саме романтикам-вуркаганам 20-х років присвятив свій роман «Ранок» Іван Микитенко, у ньому він описує життя безпритульних. Якось, побачивши в колонії талановитого хлопця, мого батька, письменник подарував йому перші в житті фарби і альбом.

У 1939 р. його, як здібного колоніста, було направлено до Одеської художньої школи. На жаль, війна не дала йому її закінчити.

Іван виховувався і мужнів так, як гаптувала доля свої непрості візерунки. Головне – ніколи не розлучався з пензлем і олівцями, навіть на фронтних дорогах минулої страшної війни, в окопах і бліндажах, на передовій він завжди малював для себе і для фронтних газет.

За своє творче життя він написав понад 600 творчих картин і декорацій. Розписав десятки храмів і соборів, більшість з яких й нині прикрашають створені ним іконостаси. Незрівнянний іконописець, він у своїх геніальних роботах, а також у менш вдалих, скрізь втілював самотній свій талант. Його роботи осяяні добром неймовірної життєвої сили. І донині стоять в Україні десятки пам'ятників та обелісків загиблим у Другій світовій війні воїнам, створені митцем.

Знайомлячись з роботами Івана Гайдука, розумієш поетично-художню душу, неперевершену творчу натуру. Його творчість стала помітним явищем в українському образотворчому

мистецтві, а особиста художня система наближена до тих уявлень про красу світу, за якими творчість митця кваліфікують як суто українську за змістом і формою національного світогляду.

«Історія допомагає митцю глибше зануритися в неї, осмислити її неосяжну давнину і повернутися у сьогодення вже на своєму полотні. Ми ж не безталанні діти без батьків, без роду, без племені. Тож і нове на-

родилося із нашого славного, героїчного минулого, – пише Іван Гайдук. – Коли митець задумав створити образ певної людини, він втілює у свій майбутній витвір не тільки те, що підказало йому обличчя портретованого, він кладе на полотно палітру своїх неосяжних почуттів, серце, свій невичерпний досвід роботи над портретом взагалі. Історія – це той самий портретований чоловік, але загалом. Тільки досконало вивчивши історію свого народу, берить потім будь-який її фрагмент, будь-яку епоху, і в ній неодмінно відтвориться на полотні історичне сьогодення».

Кожен відвідувач численних виставок творчих робіт Івана Гайдука відчуває, що серед робіт живописця домінують твори історичної тематики, яскраві події, потужні постаті, які він влучно черпає з історії України і втілює у нове вже вічне життя, відтворене талантом майстра.

Розгляньмо картину «Автопортрет», яку написано на темному фоні. У темно-синьому кафтані і білій сорочці з розстебнутим коміром, художник у правій руці тримає пензля, а в лівій – палітру з фарбами. Його погляд зупиняється на полотні майбутньої картини. Він тільки збирається зробити перший мазок, але вже бачить на чистому полотні майбутню картину. Йому вдалося в автопортреті показати свій нелегкий життєвий

шлях, широту відкритої душі, впевненість у своїх силах.

Яскраві картини і портрети козацької доби відтворюють життя і подвиги заради рідного народу, держави. Це картини про славних героїв визвольної війни: «Отаман Іван Богун», «Полковник Максим Кривоніс». На картині «Клятва Богдана Хмельницького в Чигирині» посередині церкви на священній книзі лежить булава великого гетьмана, а сам він, весь осяяний якимось внутрішнім світлом, під прапором святого Юрія клянеться на вірність народу України.

Змалював художник і незламних героїв Коліївщини. Вражає тривогою картина «За мною на Умань. Максим Залізняк». На обличчі героя відображено

біль і скорбота за свій поневолений народ. Озброєний ідеєю, він полум'яно закликає бити ляхів. Захоплюють картини «Умань палає» і «Осада Умані». З глибоким внутрішнім трепетом вдивляється в картину «Тортури Гонти в Умані». Один з найвідчайдушніших ватажків Коліївщини, голий до пояса, стоїть поранений, ціпами прив'язаний до стовпа. Удалині видніється темно-червоне небо, яке невдовзі переходить у величезну кроваву заграву. Спадають на думку слова Т. Шевченка: «Горить Корсунь, горить Умань, Чигирин, Черкаси...» Очі народного вождя випромінюють сміливість, відчувається, що козацький ватаг не боїться смерті, бо знає, що вмирає за свій народ.

У доробку митця яскраві портрети, зокрема «Устим Кармелюк», «Северин Наливайко». Виразні портрети діячів Центральної Ради: «Президент Михайло Грушевський», «Володимир Винниченко», «Голова Директорії Симон Петлюра», «Отаман Юрко Тютюнник», «Батько Нестор Махно», «Генерал армії Іван Черняхівський». Портрети співців української державності

Григорія Сковороди – справжнього гетьмана української духовності, тієї що народилася «в саду божественних пісень» і передалася Кобзарю. Портрети Тараса Шевченка і його улюблених кобзарів.

«Я завжди, перш ніж розпочинати писати картину, – розповідав Іван Гайдук, – досконало вивчаю історичний матеріал, гортаючи папку з малюнками. Мазепу я писав з маловідомого портрета, що зберігається в Швеції. Гетьман при повній парадній викладці на коні. Мене зацікавив вираз його обличчя, художник-чужинець, певно, не став ідеалізувати, чи, як бувало за часів Петра I та значно пізніше, спотворювати образ людини, названої зрадником. Я передав натуру, яку бачив і відчував, скориставшись об'єктивною підказкою свого далекого колеги. Додав своє розуміння, історичний антураж. І ось вже перед нами Іван Мазепа – мудрий і хитрий водночас, а ще по-гетьманському імпазантний, хоч зачіска «а ля Сковорода» виказує в ньому природу чисто українську».

«Окремою, хоча й такою, що проймає усю творчість митця, є, безумовно, тема жінки в мистецтві, її краса і духовність, любов і саможертвність. Можна відчувати її присутність навіть там, де, здається, її просто не може бути. Бо жінка для Гайдука – це воістину «всесворяща Мати». Це основа майбутніх відкриттів і осяянь, неосяжне полотно, на якому і з якого всевишній творить свої найкращі діяння.

Відвідайте виставку Гайдука «Краса жінки в мистецтві», і ви все зрозумієте, усю велич його безкрайньої душі та любові до прекрасного», – стверджує професор хірургії, академік, заслужений художник А. Радзіховський.

Була в житті Івана Михайловича і своя муза – Тетяна

Микитівна, моя мати, яка завжди супроводжувала, надихала, підтримувала митця. Їхні стосунки, щирі і невигадані, можуть стати гарним сюжетом для цікавого захопливого роману про кохання, вірність, випробування почуттів і незгасну вічну глибоку повагу, якої інколи так не вистачає у нашому прагматичному житті.

«З найбільшою повнотою проявився особистий талант Івана Гайдука у лаковому живописі. Проникливість, задушевність і поетичність образів, його власний неповторний живописний почерк, легкість мазка, прозорість фарбового шару та стриманість колориту досягли великої живописної виразності, – пише заслужений художник В. Сидорук. – Безумовно, Іван Михайлович зробив великий особистий внесок у розвиток українського реалістичного портретного мистецтва. Його портрети визначних діячів держави, жіночі образи і роботи на релігійні сюжети, яким притаманна його життєва повнота, є самотніми гімном красі й різноманітності світу, де людина має жити у гармонії з вищими вселенськими силами».

«У портретах Івана Гайдука завжди відчувається багатобарвне внутрішнє життя, а за професійною майстерністю, яскравим колоритом, чітким і виразним малюнком – уважне ставлення до зовнішньої передачі внутрішнього світу особистості», – зазначав В. Слєпченко, професор живопису, народний художник України.

Українська ідея формувалася століттями під потужним впливом як зовнішніх, так і внутрішніх чинників. Внутрішні багатівкові чинники зводяться до головного – виживання етносу, який починає усвідомлювати себе нацією на Богом даній землі, бо вижити етнос може лише разом. Багатовекторне знищення (зовнішні чинники) теж легко звести до головного – загарбники намагаються знищити етнос, який живе на цих землях, і самі заселити їх. Уже більше року наші славні воїни-патріоти жертвовно захищають Україну свій народ, який Іван Гайдук вважав найкращим.

Митець оформив і реставрував не один десяток соборів і церков на теренах України, написав надзвичайно багато церковних ікон, відтворюючи історичну християнську пам'ять.

Значачо, що ані його чудові пейзажі, ані незрівнянні натюрморти, ані високо духовні портрети знаних сучасників, ні чудові театральні декорації, створені його золотими руками, не несуть такого навантаження,

Закінчення на 17-ій стор.

ОХОРОНА ПРАЦІ – ЗАПОРУКА ЖИТТЯ

Під час таких зустрічей обговорюють цілий перелік питань: громадський контроль зі сторони профспілки за станом охорони праці в закладі, проведення атестації, медогляди, забезпечення засобами індивідуального захисту, розслідування нещасних випадків і професійних захворювань тощо.

Профспілка продовжує зустрічі у районах з головами первинних профспілкових організацій і спеціалістами з охорони праці закладів охорони здоров'я.

Так, нещодавно заходи відбулися в Дарницькому і Оболонському районах, а з початку року зустрічалися зі спеціалістами у Дніпровському, Голосіївському, Солом'янському й Святошинському районах.

На всіх зустрічах наголошували, що у 2023 році Всесвітній день охорони праці (який почав називатися з 2021 року Всесвітній день безпеки і здоров'я на роботі) буде проведено під гаслом: «**Безпечне і здорове робоче середовище – основний принцип та право на роботі**».

У червні 2022 року Міжнародна конференція праці (ILC) визнала і оголосила основними конвенції № 155 – про безпеку й гігієну праці та № 187 – про сприяння охороні праці.

У результаті цього рішення всі держави – члени Міжнародної організації

праці, навіть якщо вони не ратифікували ці конвенції, мають зобов'язання поважати, заохочувати й реалізовувати принципи, які є предметом цих документів і стосуються основних прав працівників.

Профспілка рекомендувала всім первинним профспілковим організаціям провести разом з адміністраціями закладів тиждень охорони праці, під час якого надавати роз'яснення щодо вимог законодавства про охорону праці, провести консультації з питань охорони праці (як правильно користуватися ЗІЗ,

як не отримати вигорання на роботі, як попередити і не допустити мобінг і дискримінацію тощо).

Охорона праці є невід'ємною складовою забезпечення гармонійного розвитку суспільства, а збереження здоров'я і життя працівників залежить від кожного, хто бере участь у трудовій діяльності. Тому важливо пам'ятати, що дотримання законодавства у сфері охорони праці, розвиток культури охорони праці у суспільстві стане запорукою збереження здоров'я працівників та найціннішого – людського життя.

Художник Іван Гайдук...

Закінчення, початок на 16-й стор.

такого потужного потенціалу збереження історичної пам'яті, формування історичної і національної свідомості, як роботи про вікопомні події і видатних історичних діячів.

археологічних та природних пам'яток: трипільська, скіфська, антична культури, чумацькі шляхи, козацькі могили, прадавні городища, вали та інше. Черкаські землі і гори прорізани численними річками та красенем Славутою-Дніпром, місцевість перетинають природні шляхи місцевого та міждержавного значення. Унікальною є на Черкащині фауна й флора, а також природні цілющі джерела, що екзотично струмують з-під реліктових скель, кореневих систем тисячолітніх дубів і кленів.

Немає на Черкащині місця, де б неможливо було написати гарний етюд чи відтворити чудову картину. Тож не дарма саме тут з'явилися перші захисники своїх історичних земель черкаси – козаки, побратими гайдуків, гайдамаків та опришків. А переплетіння прізвища Гайдук і міста Черкаси стало бомбою. Це був такий вибуховий момент у моєму житті, що я не міг не полюбити місто назавжди і описати, відтворюючи історію рідного краю і своєї родини», – розповідав Іван Гайдук.

Сказане безпосередньо розкриває природу історичної пам'яті й історичної свідомості Івана Гайдуга, воно висвітлює цілеспрямовану мету його життя як людини і як художника. І саме в пробудженні любові до історичних злетів й подвигів найкращих представників українського народу і полягає призначена Богом та людьми, земна місія народженого в місті Умані славного художника-патріота Івана Гайдуга, істинного сина неньки-України.

**Член НСЖУ, історик
Віктор Гайдук**

Іван Гайдук з Володимиром Сидорук

Для того щоб більш предметно розкрити загальноукраїнське значення творчості цього кобзаря минулого і лицаря майбутнього, неперевершеного майстра Івана Гайдуга, варто згадати про роль і значення історичної пам'яті для будь-якого народу світу. А те, наскільки ця проблема нагальна сьогодні саме для українців, є аксіомою для кожного громадянина, який напружено осмислює історію, переживає минуле і трагічне сьогодні й подальше прийдешнє рідного народу. Варто зазначити, що в такій шляхетній справі, як захист своєї держави не може бути сторонніх, а кожен, хто хоч найменшою мірою не долучився до цієї духовної праці, є ніким іншим, як відступником від свого родоводу.

«З першого дня свого перебування на Черкащині я назавжди полюбив місто. Черкаси – це центр, серце України, лісова квітуча зона, родючі чорноземи, помірний клімат з практично відсутніми природними катаклізмами. Вони дали світові багато яскравих постатей і низку історико-культурних,

ЧАС ЖИТТЯ ДОРОГОЦІННИЙ

Продовжуючи традиції творчих зустрічей, 7 лютого 2022 року «Мистецька вітальня» Національної наукової медичної бібліотеки запросила на відкриття художньої виставки «Час життя дорогоцінний». В експозиції представлено роботи людей з проблемами психічного здоров'я.

Воснові психічного здоров'я людини лежить відчуття душевного комфорту. Саме воно забезпечує адекватну поведінку. Згідно зі статистикою, в Україні близько 3% населення страждає психічними розладами, а майже третина українців хоча б раз у житті відчувала нервовий розлад. Звернімо увагу, це статистика мирного часу. Війна в Україні (загибель людей, захоплення територій, втрата власного дому, обстріли, вимушена міграція) не додає спокою не тільки людям з певними психічними проблемами, а й пересічному громадянину. Але саме в такі часи починаєш розуміти вартість життя, цінувати кожен його хвилину.

гає у лікуванні і психокорекції. Займаючись творчістю, людина реалізує свій потенціал, відчуває себе вільною, здобуває впевненість у власних силах і, загалом, знаходить сили жити. Сергій Ененберг, керівник Інтеграційного театру-клубу «Будьмо», говорить:

– Ми намагаємось створити на наших заняттях, з одного боку, клуб творчого дозвілля, з іншого – мистецькі студії та майстерні. Наша робота виявила багато талановитих людей, для яких доброзичлива увага – справжня цінність. Вони отримують задоволення, моральну підтримку. Участь у спільній роботі, дискусіях, колективних вправах для гармонізації поступово робить закритих, сором'язливих людей більш розкутими й ініціативними.

Мистецтво людей з психічними розладами стало об'єктом зацікавлення у середині ХХ ст. Для цього існує окремий термін – арт-брют. Увів його французький художник Жан Дюбюффе. Ним він позначив зібрану колекцію картин, виконаних психічнохворими. Також значний вплив на формування концепції арт-брюту справила монографія швейцарського психотерапевта Вальтера Моргенталера «Психічнохворий як художник» (1921).

Інтеграційний театр-клуб «Будьмо» КНП «Клінічна лікарня «Психіатрія» було створено

Сергієм Ененбергом у 2008 році. Разом з волонтерами він провів чотири фестивалі альтернативного мистецтва та арт-терапії «Павлов-фест».

На виставці у ННМБУ представлено роботи 21 художника, написані у різні роки. Серед них і яскраві роботи учня і друга відомого митця Бориса Єгіазаряна, легенди Павлівки Анатолія Юсичеєва, і різнопланові твори військового льотчика, учасника афганської війни Віктора Боровика, і пророчий діджитал-арт Андрія Клименка, і скульптурні композиції, створені до війни й після участі в бойових діях військового медика Артема Кіндрицького та багато інших. У рамках відкриття виставки був показаний мультфільм Петра Славінського «Динозавр і метелик», звучала поезія Данила Хабарюка у виконанні автора.

Присутні змогли ознайомитись також з фільмом Марії Коростильової «Норма», в якому учасники театру «Будьмо» відповідали на питання: що таке норма? що є краса? що таке кохання? Відповіді людей, які бачать серцем, зацікавили багатьох присутніх.

Запрошуємо відвідати художню виставку «Час життя дорогоцінний», яка триватиме до травня 2023 року в приміщенні Національної наукової медичної бібліотеки за адресою: вул. Гетьмана Павла Скоропадського, 7.

**Головний бібліотекар
ННМБУ
Наталія Малішевська**

Як створити особистий простір, в якому затишно і спокійно? Як зберегти в наших умовах душевний світ, щирість, свіжість почуттів? Як не загубити власне «Я» у ці жорстокі часи? Ці питання стоять перед кожною людиною. Тож досвід акторів Інтеграційного театру-клубу «Будьмо» КНП «Клінічна лікарня «Психіатрія» може стати в нагоді.

Арт-терапія є чудовим методом психотерапії, який допома-

У Національному медичному університеті імені О. О. Богомольця відбувся семінар «БЕЗПЕЧНЕ І ЗДОРОВЕ РОБОЧЕ СЕРЕДОВИЩЕ – ОСНОВНИЙ ПРИНЦИП ТА ПРАВО НА РОБОТІ»

У Національному медичному університеті імені О. О. Богомольця триває тиждень охорони праці і безпеки життєдіяльності, приурочений до Всесвітнього дня охорони праці, який відзначають щорічно 28 квітня. Проводять науково-практичні семінари, консультативні години для здобувачів освіти, відеопрезентації, організовано книжкову виставку «Безпека праці – право кожної людини». Цьогоріч Всесвітній день охорони праці проходить під гаслом «Безпечне і здорове робоче середовище – основний принцип та право на роботі». Саме на цю тему 26 квітня відбувся науково-практичний семінар у НМУ, де обговорили важливі питання з охорони праці і заслухали змістовні доповіді.

УНМУ значну увагу приділяють питанням безпеки на робочих місцях, зокрема й питанню управління ризиками виникнення нещасних випадків. Неодноразово наш університет відзначали як кращий навчальний заклад з питань організації охорони праці. Проте, що заходи з охорони праці не можуть бути простою формальністю, зазначали і під час проведення науково-практичного семінару.

Під час відкриття семінару до присутніх з вітальним словом звернувся ректор НМУ, професор Юрій Кучин. Він підкреслив, що питання безпеки працівників для університету є одним з пріоритетів. У Колективному договорі НМУ є окремий розділ про охорону праці, а в закладі виконують заходи, покликані забезпечити працівників від інфікування, запобігти виникненню нещасних випадків і посприяти ментальному здоров'ю. Принагідно ректор подякував за плідну роботу у сфері охорони праці співробітникам університету – професору кафедри гігієни та екології №2 Юрію Паустовському, керівнику служби охорони праці та

пожежної безпеки Леоніду Негоді і вручив їм грамоти.

У семінарі, організованому співробітниками кафедри гігієни та екології № 2 НМУ, взяли участь перший проректор з науково-педагогічної роботи і післядипломної освіти, професор Олександр Науменко, завідувачка відділу охорони праці Київської міської профспілки працівників охорони здоров'я Анжела Мартинюк, голова профспілкової організації співробітників НМУ, професорка Лілія Яременко, декани, адміністрація університетської клініки, завідувачі кафедр і працівники, відповідальні за техніку безпеки.

Анжела Мартинюк зазначила, що, зважаючи на воєнний стан в Україні, сьогодні залишився лише громадський контроль з охорони праці, і саме профспілкові організації контролюють питання безпеки у за-

кладах. Слова колеги підтвердила і Лілія Яременко, яка наголосила, що в університеті витрати на охорону праці становлять близько 0,5% від фонду оплати праці, а також діє система управління охороною праці, яка й контролює питання безпеки.

Присутні заслухали доповіді завідувача кафедри гігієни і екології № 2, професора Олександра Яворовського, професора Юрія Паустовського, доцента Романа Брухна, ознайомилися зі стеновою доповіддю керівника служби охорони праці та пожежної безпеки Леоніда Негоди. Доповідачі наголосили, що безпечне і здорове робоче середовище є запорукою зміцнення трудового потенціалу й національної безпеки держави, а безпечне та здорове виробниче середовище – основним принципом і правом на роботі. Також на семінарі озвучили питання забезпечення охорони і гігієни праці в університеті: стан та завдання для подальшого вдосконалення, пріоритетні проблеми безпеки й гігієни праці у закладах охорони здоров'я України.

Учасники науково-практичного семінару зазначили, що кожен працівник у процесі роботи має свідомо ставитися до власного здоров'я, дбати про особисту

безпеку і про безпеку оточуючих й виконувати вимоги нормативно-правових актів з охорони праці.

Науково-практичний семінар відбувся в день 37-ої річниці Чорнобильської трагедії. Присутні вшанували пам'ять ліквідаторів страшної аварії, адже відгомін чорнобильського лиха відчувається на континенті і сьогодні. У рамках заходу про актуальні питання медичних і соціальних проблем безпеки праці ліквідаторів на ЧАЕС інформував директор Інституту гігієни та екології Сергій Омельчук. Він також зазначив, що через війну

в Україні, окупацію Запорізької атомної електростанції і прильоти ворожих ракет критично близько від АЕС людство може постати перед новою небезпекою, набагато страшнішою від Чорнобильської катастрофи.

Пресцентр
НМУ імені О. О. Богомольця

Тетяна Комлік. Авторський проєкт «ПОСОЛ ДОБРОЇ ВОЛІ»

ТОЖ УКРАЇНА – ЦЕ ПЛАНЕТИ ЦВІТ!

Ізнов славімо нашого Ісуса!
Христос родивсь, прославімо Його!
...Позбутись карлика – одна спокуса,
Бажає світ увесь лише цього...

Христа у Римі славлять без упину...
Не сходить з уст моя Держава теж –
Підтримують Вкраїну й солов'їну,
І допомозі хай не буде меж,

Бо Україна це форпост надійний
Всіх демократій на землі й свобод.
Не здійснив путін задум лиходійний:
Завадить український мій народ.

Тому і славлять Націю величну,
Яка собою загуляє світ,
Висловлюючи дяку галактичну.
Тож Україна – це Планети цвіт!

Славімо Господа і Україну!!!
А двадцять третій – переможний рік!
До Перемоги усім серцем лину...
Ми зійдемо на Перемоги пік!!!

08.01.2023

ФЛОРЕНЦІЯ І УКРАЇНА. Диптих

I
БЕЗСМЕРТНОСТІ СУЦВІТТЯ
Гігантів світових нам місто це дало,
Монета флорентійська еталоном стала...
І просялося допитливе чоло,
Коли я містом геніїв помандрувала.

Почула кроки Данте Аліг'єрі вмиць,
Вони лунали гучно через всі століття.
Нехай у вічності любов його горить –
Кохання, зібране в безсмертності суцвіття!

...Всього лиш дві розмови за усе життя...
В дитинстві відбулася зустріч з Біатріче,
Тоді ж одразу закохавсь до забуття,
Ніколи музі не промовив він оспівдчень.

Як з'ясувалось – доленосна зустріч та.
В душі його любов розквітла платонічна,
Думки опанувала лиш одна мета:
Свою кохану оспівати усебічно.

І пречудово Аліг'єрі це вдалось,
Бо за «Божественну комедію» поета

Йому сповна від людства й Бога воздалось,
А ще – за лет його канцони і сонета...

Скажу: творіння найпрекрасніше його –
Шедевр літератури, звісно, світової,
Ще є натхненням і для серденька мого.
Ось так Флоренції торкнулась золотої...

II ФЛОРЕНЦІЯ МОЮ КРАЇНУ ВЕЛИЧАЄ!

До Батьківщини подумки весь час лечу...
Яке ж кохання в Україні зараз квітне?

В найліпшому соборі запалю свічу,
А флорентійцям слово мовлю я привітне.

Найперше розповім про невимовний біль,
Що заподіяла війна всім українцям,
Що допомоги зачекались звідусіль.

...Містяни раді знов привезеним
гостинцям –

Про славу Україну розданим книжкам,
Її незламність, гідність, самооборону.

Вони не вірять більше путінським
байкам...

З'явилися прагнучі вступити до загону,
Щоб захистить свободу, право і життя,
Не тільки в Україні, а по всій Європі,
І крокувати переможно в майбуття,
Аби вже їхні діти не були в окопі.

Чудові зустрічі я мала, так скажу.
Флоренція мою країну величає!
І злодія клеймить, що перейшов межу,
ерефію, яка на світ весь зазіхає.

Вчиняється несправедливість, зло тепер.
Зростає віра в Україну безупинно!
Назавжди згине в пеклі путін – люцифер,
Бо Україна перемаже неодмінно!

11.01.2023

**СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!
БОРИМОСЯ! ПЕРЕМОЖЕМО!**

КАЛМИКОВА Ірина Олексіївна

директорка КНП «Київська міська клінічна лікарня № 11»

Колектив КНП «КМКЛ № 11» вітає директорку закладу Калмикову Ірину Олексіївну з ювілеєм!

У плінні нескінченних робочих буднів ми часом забуваємо говорити одне одному добрі

слова. Але сьогодні ми хочемо привітати ніжну, прекрасну, просто неймовірну жінку з Днем народження! Висловити Вам свою подяку і захоплення.

Це велика радість – працювати з Вами в одній команді, тому що Ви завжди готові прийти на допомогу, підтримати і порадити.

Бажаємо щастя, кохання, здійснення найсміливіших мрій і задумів! Будьте життєрадісною, веселою, світліться щастям! Нехай не в'яне Ваша краса, душа буде завжди молодою і завзятою, а свято буде не тільки сьогодні, а й кожного дня!

Від трудового колективу

**голова профкому
КНП «КМКЛ № 11»
А. М. Тихоненко**

КОЗЛОВА Тетяна Анатоліївна

завідувачка відділення діагностики, лікарка УЗД КНП «Консультаційно-діагностичний центр» Подільського району м. Києва

Колектив КНП «КДЦ» Подільського району м. Києва щиро вітає з ювілеєм Козлову Тетяну Анатоліївну!

МОЗ попереджає: будете усміхатися, і життя Ваше буде яскравіше.

Тому бажаємо багато усмішок, багато перемог в боротьбі за здоров'я пацієнтів.

Зичимо прихильної долі, щирих людей поруч і мирного неба! Будьте здорові, щасливі і успішні.

ЮН Євгеній Олександрович

лікар загальної гігієни відділення епідеміологічного нагляду (спостереження) і профілактики неінфекційних хвороб Оболонського міжрайонного відділу ДУ «Київський міський центр контролю та профілактики МОЗ України»

У лютому місяці відзначив свій славний ювілей – 75-річчя від дня народження – чудовий чоловік щедрої душі, життєвої мудрості і людяності Євгеній Олександрович Юн.

1976 року, після закінчення Національного медичного інституту ім. О. О. Богомольця, розпочав свою трудову діяльність на посаді завідувача санітарно-гігієнічним відділом санепідстанції Печерського району м. Києва.

Загальний трудовий стаж ювіляра – 56 років, з яких 20 років працював головним

державним санітарним лікарем Печерського району м. Києва.

Після реорганізації державної санітарно-епідеміологічної служби залишився працювати в ДУ «Київський міський центр контролю та профілактики МОЗ України», де працює досі. Лікар вищої кваліфікаційної категорії.

За сумлінну працю неодноразово нагороджуваний почесними грамотами МОЗ України, Київського міського голови, Київського міського голови, двічі був обраний депутатом Печерської районної ради. Має заслужений авторитет і повагу в колективі.

Адміністрація і трудовий колектив ДУ «Київський міський центр контролю та профілактики МОЗ України» щиро вітають ювіляра і бажають, щоб кожен день життя був унікальний та багатий на яскраві миті й барвисті спогади.

**Генеральний директор
Сергій Чумак,
голова ППО
Світлана Білецька**

ГЛУЩЕНКО Юрій Миколайович

к. мед. н., завідувач поліклінічного відділення з 1984 по 2017 рр., лікар-нейрохірург ДУ «Інститут нейрохірургії ім. акад. А. П. Ромоданова НАМН України»

Колектив Державної установи «Інститут нейрохірургії ім. акад. А. П. Ромоданова Національної академії медичних наук України» сердечно вітає з ювілейною датою – 85-річчям від дня народження – кандидата медичних наук, завідувача поліклінічного відділення з 1984 по 2017 роки, лікаря-нейрохірурга Юрія Миколайовича Глуценка.

Юрій Миколайович у 1961 році закінчив Вінницький медичний інститут й прийшов працювати в Інститут нейрохірургії, де й став відразу його невід'ємною частиною.

Багатогранна наукова діяльність знайшла втілення в успішному створенні у 1975 році кандидатської дисертації. Результати праці були висвітлені в багатьох наукових публікаціях, методичних рекомендаціях й принесли заслужені визнання та повагу.

У 1977 році, як лікаря-нейрохірурга найвищої кваліфікації, Юрія Миколайовича було направлено в закордонне відраження в Республіку Туніс, де він високо підняв престиж

української нейрохірургії, працюючи там до 1980 року.

Невід'ємною частиною роботи Юрія Миколайовича є величезна працездатність, почуття високої відповідальності, принциповість, відчуття болю хворого і співчуття до нього.

Сонячна усмішка, щира доброзичливість, безмежна відданість роботі – все це притаманне Юрію Миколайовичу.

Це щастя, що зустрічаються такі лікарі.

Невичерпний оптимізм, порядність, творчий ентузіазм у поєднанні з різнобічними інтересами і загальною культурою незмінно викликають симпатію та нашу щирю любов.

Зичимо славному ювіляру міцного здоров'я на довгі роки, щастя і добра, родинного тепла, радості й благополуччя, активного творчого натхнення та плідної роботи на благо медицини і України.

ПОКЛИКАННЯ – РЯТУВАТИ ЖИТТЯ!

12 квітня 2023 року отримав державну нагороду України – медаль «За врятоване життя» – лікар-анестезіолог відділення анестезіології та інтенсивної терапії, член профспілкового комітету ДНП «Національний інститут раку» Пікульський Володимир Володимирович.

Свою трудову діяльність розпочинав з посади санітара відділення пухлин опорно-рухового апарату, працював на посаді сестри медичної-анестезиста відділення анестезіології, реанімації, інтенсивної терапії. Після закінчення Національного медичного університету імені О. О. Богомольця за спеціальністю «лікувальна справа» на посаді лікаря-анестезіолога (інтерна) відділення інтервенційної радіології. Після закінчення інтернатури за спеціальністю «анестезіологія» на посаді лікаря-анестезіолога відділення анестезіології та інтенсивної терапії.

За 36 років сумлінної праці в Національному інституті раку, здобувши унікальний досвід лікаря-анестезіолога, став взірцем і авторитетом для колег, рятувальником для пацієнтів, вчителем для кількох поколінь молодих лікарів. Тисячі проведених анестезій, сотні врятованих життів, вирішення клінічних завдань унікальних за своєю складністю і безпрецедентністю.

Основними життєвими принципами завжди були і є по-

вага до людей, вирішення їхніх проблем й праця заради їхнього блага, добросовісність, порядність, співчуття до ближнього та професійність. Володимир Пікульський володіє вмінням поєднувати вимогливість і турботу до колег. Тактовний у спілкуванні, дотримується правил етики і є лідером.

У перший день повномасштабного вторгнення на територію України російських загарбників Володимир Пікульський вступив до лав територіальної оборони. Не маючи військової лікарської спеціальності і офіцерського звання, почав службу як рядовий, виконуючи завдання для оборони Києва. 3.04.2022 р. проходив службу у військовій частині у званні головного сержанта. Згідно зі службовою характеристикою командира цієї військової частини зарекомендував себе високопрофесійним, дисциплінованим, виконавчим і грамотним військовослужбовцем.

13.07.2022 р., виконуючи бойове завдання в Харківській області, одержав вогнепальне поранення за обставин безпосе-

редньої участі у бойових діях під час захисту Батьківщини.

Довгий час перебував на лікуванні в госпіталі. За станом здоров'я був комісований. На цьому поклик його душі рятувати життя людей не закінчився. Нині повернувся в професію і рятує життя онкологічних хворих у рідній реанімації.

Зичимо йому міцного здоров'я, успіхів, сімейних гараздів, щастя, Господнього благословення! Дякуємо батькам за те, що виховали справжню людину, патріота, вірного сина України!

Від імені трудового колективу

**Голова ПК ППО
Наталія Починок**

ВІДБУВСЯ МІЖУНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ ТУРНІР З ВОЛЕЙБОЛУ «МЕМОРІАЛ ВОЛОДИМИРА ЮРИЧКА»

7 квітня у спортивному комплексі НМУ імені О. О. Богомольця після вимушеної перерви відновили волейбольні баталії, приурочені пам'яті студента медичного факультету № 3 НМУ, активіста Майдану, бійця 24-го батальйону територіальної оборони «Айдар», лицаря ордена «За мужність» III ступеня Володимира Юричка. У міжуніверситетському турнірі з волейболу «Меморіал Володимира Юричка» взяли участь чотири команди, з них дві Національного авіаційного університету, Київського національного університету будівництва і архітектури та Національного медичного університету імені О. О. Богомольця.

В урочистому відкритті турніру взяли участь ректор НМУ, професор Юрій Кучин, проректор з науково-педагогічної та лікувальної роботи, професор Олександр Канюра, начальник Комітету з фізичної культури і спорту міста

Києва МОН України Сергій Бобровник, голова профкому співробітників університету, професорка Юлія Яременко, декани, професорки Оксана Виговська, Наталія Біденко, військовослужбовець 130 батальйону ЗСУ, старший викладач кафедри фізичного виховання і здоров'я Віталій Зіва.

У вітальному виступі професори Юрій Кучин, Олександр Канюра й військовослужбовець Віталій Зіва відзначили важливість заходу у патріотичному

вихованні молоді, побажали спортсменам успіхів і перемоги найсильнішому. Висловили сподівання, що турнір знову стане важливим кроком у розвитку спортивного руху серед студентів різних навчальних закладів столиці. Привітала

учасників спортивної події хореографічна група «Medical Cherlieding Teim». Вихованки доцента кафедри фізичного виховання і здоров'я Лариси Пустолякової нещодавно стали призерами на своїх профільних змаганнях і порадували присутніх новим, захопливим номером шоу-програми.

Активно і безкомпромісно точилася боротьба на волейбольному майданчику. Кожна команда двічі грала на турнірі з різними суперниками, але досягти найкращого результату вдалося дійсно найсильнішим. Переможцями турніру стала команда НАУ, другу сходинку посіла команда КНУБА, а третіми стали господарі спортивного заходу, волейболісти НМУ імені О. О. Богомольця.

Владислав Негребецький

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ОХОРОНИ ПРАЦІ

За рішенням Міжнародної організації праці (далі – МОП), заснованої у 1919 році, 28 квітня відзначають Всесвітній день охорони праці. Уперше під такою назвою цей день святкували у 2003 році. Однак ідея його відзначення з'явилася після того, як у 1989 році американські і канадські робітники й профспілки провели День вшанування пам'яті працівників, які загинули на роботі.

День охорони праці в Україні (указ Президента України № 685/2006, виданий 18.08. 2006) запроваджено з метою привертання уваги суспільства, органів державної влади, суб'єктів господарювання до питань охорони праці, запобігання нещасним випадкам на виробництві і професійним захворюванням.

Щороку МОП визначає тему (девіз) Всесвітнього дня охорони праці. З урахуванням цієї теми на підприємствах розробляють і проводять заходи з нагоди Дня охорони праці. Проводять їх і в Україні, яка підтримує ініціативи Міжнародної організації праці.

У 2023 році девіз – «**Безпечне та здорове робоче середовище – основний принцип та право на роботі**» (A Safe and healthy working environment as a fundamental principle and right at work).

З початком повномасштабного російського вторгнення в Україну питання безпеки праці набуло нового значення. Тисячі підприємств продовжують функціонувати, незважаючи на додаткові щоденні ризики та випробування. Організувати охорону праці в умовах воєнного стану – надскладне завдання, до виконання якого потрібно ставитися дуже відповідально.

Міжнародна організація праці у цей день акцентує увагу на підвищенні обізнаності щодо найкращих практик

безпеки на робочих місцях і ролі, яку відіграють служби охорони праці та профспілки, які проводять громадський контроль за станом охорони праці в закладах.

Роботодавці повинні забезпечити:

- контроль безпеки і мінімізацію ризиків для здоров'я на робочих місцях;
- відповідний захисний одяг і засоби індивідуального та колективного захисту для запобігання нещасним випадкам;
- реагування і наявність плану дій під час надзвичайних ситуацій та нещасних випадків;
- проведення атестації робочих місць;
- проведення медичних оглядів;
- консультації, інформування і навчання працівників з питань охорони праці.

Працівники повинні співпрацювати з роботодавцем у сфері охорони праці:

- піклуватися про власну безпеку і безпеку інших людей, які можуть постраждати від своїх дій чи бездіяльності на роботі;
- дотримуватися інструкцій з охорони праці;
- повідомляти про будь-який нещасний випадок або травмування, що виникають під час роботи або у зв'язку з нею.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За достовірність фактів і цифр відповідальність несе автор

Засновник
Київська міська профспілка
працівників охорони здоров'я

Головний редактор
С. А. Кубанський

✉ Адреса редакції:
01033, Київ-33, вул. Тарасівська, 6а, к. 1
(044) 288-14-29, 288-07-24
☎ факс (044) 235-10-30
e-mail kmpoz@ukr.net
www.kmpoz.org

Віддруковано:

Свідоцтво про реєстрацію
№ 0269 – 99 П.С.
від 17.12.1999 р.

Редакційна колегія:
В. Левицький,
А. Мартинюк

Замовлення №
тираж 2000 прим.